

Dimitrie Sturdza din partea clubului liberalilor, V. A. Urechia din partea Senatului, P. S. Aurelianu din partea Academiei, Teodoru Rosetti din partea Banței Naționale, Vasile Lascaru din partea Gorjului și A. D. Nicolaidu din partea Olteniei.

In momentul când corpul fu ridicat pentru a fi dus în deal la mormântu, corul dela Dòmna Bălașa a intonat un himn intocmit anume de d. C. Bărcanescu. De-alungul drumului dela umbrar și până la mormentu, erau înșirate trupe de infanterie.

Corpul a fost dus pe umere până la mormentu de amici ai ilustrului răposat. Principele moștenitoru însoțit de fratele seu Alțea Sa principele Wilhelm și de d. n. generalu Barozzi, colouel Candiano, Robescu, Perticari și de d. generalu Theodori au adus două corone prea frumoșe, una din partea regelui și cealaltă din partea principelui Leopold. Principele moștenitoru a exprimat regretale sale și ale Regelui și Reginei familiei Brătianu. A. Sa a asistat împreună cu fratele seu, la totu serviciul funebru și au însoțit convoiul până la mormentu.

D na Pia Brătianu fiindu bolnavă în pat n'a pututu asista la trista ceremonie a înmormântării soțului ei.

Cortegiul era precedat de mai mulți amici, de P. S. Ghenadie de Argeșu, de P. S. Partenie alu Dunărei de Josu, de P. S. Archiereul Dionisie Craioveanu, de d. n. generalu Cernatu, Racovița, Anghelescu, Pilatu, Cruțescu, Fălcoianu și Berendei, și urmatu de familia, de A. S. R. Principele moștenitoru Ferdinandu, de A. S. Principele Wilhelm de Hohenzollern și de suita Principilor, printre cari erau d. Esarcu, ministrul de externe, și d. generalu Lahovary, ministrul de războiu, precum și de unu lungu șir de prieteni, de studenți universitari, de delegațiuni din județe.

Când s'a depus cociugul, mulțimea acoperise deja înălțimile din jurul mormentului. Părea un amfiteatru colosalu, dor' singura deosebire, că aci spectatorii erau triști și abătuți în fața unui mormentu atât de durerosu.

Fața lui Ionu Brătianu a fost acoperită cu o maramă de borangicu, apoi pe deasupra corpului a fost intins un drapelu tricoloru de mătase, acoperindu în cutele lui o ramură de palmieru cu panglică verde pe care era scrisu: „*a Bepo, familia Rosetti.*“ La mormentu erau două corone: a M. Sale Regelui și a Principelui domnitoru Leopold de Hohenzollern, fratele M. Sale Regelui.

Mormentu a fost alesu acolo unde fusese înmormântată *Florica*, prima fiică

a lui Ionu Brătianu, și la picioarele lui, într'o cutie au fost depuse moaștele primei sale fiici. D'asupra mormentului își întind ramurile o salcie, doi molivți și câțiva frasin și fagi seculari. După câte-va minute de ceremonie religioasă, cociugul a fost coboritu în locașul de veci, acolo unde va trebui să se ridice un mausoleu marelui Român. Familia, Principii, prietini și mulțimea nu au plecat decât numai după ce mormentu s'a închis.

Cel dintăiu, care a vorbit la înmormântare a fost ministru de externe *C. Esarcu*, din partea guvernului. Elu duse:

Fraților,

Din sfatul bătrânilor Patriei a tăcutu o voce autorizată, care de atâtea ori a povățuit binele, și națiunea plânge astăzi pe acela care a lucrat atât de mult spre a-i îndrepta pașii către libertate, democrație și neamănare

In restimp de apropiu o jumătate de secolu. Ionu Brătianu a muncit, a luptat, a suferit pentru țera sa, d'ar avutu și imensa fericire să asiste la îndeplinirea tuturor visurilor ardentului seu patriotismu.

Rându pe rând, revoluționaru în sensul înaltu al cuvântului, publicist neobosit în exiliu, diplomat dibaciu negociându cu străinul, în sfârșit omu de stat reformatoru, acestu ilustru cetățenu a fost pururea călăuzit de o mare iubire către țera.

De aceea, astăzi, când un partid își plânge șeful perdutu, toți Români, fără deosebire de credințe politice, aduc rămășițelor pămâtesci ale marelui Patriotu, prinosele recunoștinței lor.

Nici-odată o națiune nu se onorează mai multu, decâtu onorându pe luptătorii sei și arătându, că simte adâncu golul ce ei lasă în urma lor.

Peste o zi, istoria țerei va însemna o epocă falnică, la a căreia strălucită încheere a contribuit atât de multu Ionu Brătianu. Sufletul seu va plana asupra noastră în acele momente și reamintindu-ne imensul progresu realizat într'unu timpu atât de scurtu, ne va îndemna de a pași cu bărbăție și strânsu uniți împrejurul fundatorului Dinastiei române și succesorilor sei către înaltele destine rezervate neamului românesc.

După d-lu Esarcu, ținu d-lu Dimitrie Sturdza, din partea clubului liberalilor, o vorbire frumoasă și mișcătoare, în care descriindu cu vii coloru mărețele fapte ale lui Ionu Brătianu, despre care duse că atunci când se apropiase ora deciziunilor celor mari, când e vorba pentru națiunea română de a fi ori a nu fi, Ionu

Brătianu a fostu acela, care a înfrintu toate rezistențele, care a împinsu pe toți înainte, care a isbutit să ia întregu poporul acelu avântu energicu și plinu de entuziasm, care a datu rezultatele cele mai strălucite în toate direcțiunile. Vorbitorul esclama la fine:

Nu este o singură suflare românească, care luându-și ultimul adio, de aproape ori de departe, nu va duse din fundul inimii:

Mărtea ne-a despărțit de tine, d'ar nimic nu ne pôte depărta de sufletul tău. Tu ești, după secol, cel dintăiu, care te-ai încrețit pe deplin în virtutea poporului, din care ai ieșit. Tu ești, după secol, cel dintăiu, care ai servit neamul românesc până la mărte și cu adevărată și nesmintită credință și dragoste.

După secol de gróznice suferinți, tu, celu întâiu, ai încălțit și ai însuflețit poporul românesc. Erou alu nemului nostru ești, căci în totă viața ta, de dimineața până seara, ai muncit și te-ai trudit pentru densul, de dimineața până seara ai urmărit necontenit acelașu lucru, — îndeplinirea tuturor datorțiilor tale. Erou alu nemului nostru! Tu ai fost și vei rămânea în vece espreșiunea cea mai pură a geniului românesc.

CRONICA POLITICĂ.

— 11 (23) Maiu.

Abia în săptămâna acesta n'a venit la cunoscință o ordinațiune a lui Csaky, din care aflăm, că guvernul ungurescu încă de pe timpul răposatului ministru de școle Trefort a cerutu dela archierei noastre, ca aceștia, să nu mai suferă pe preoți să scrie românește nici chiar numele comunelor și persoanelor românești, de cumva acelora li-s'au dat cândva numiri unguresci. Astfelu a adresat ministrul Csaky o ordinațiune P. S. Sale Episcopului românu grec. dela Gherla, în care li cere, ca să provoce pe preoții din diecesa sa, ca atât în matricule, cât și în corespondențele oficioșe să nu mai „schimonosească“ pe românește numele proprii.

Pôte că și-or fi gândit maghiarizatorii, că ceea ce ei de ei nu pot face, pentru că e în contra firei, să facă cu forța priu Archierei noastre. D'ar și cu această încercare nouă de maghiarizare voru rămânea pe josu ca și cu alte multe.

Er, în 10 Maiu st. v. s'au început la Bucuresci serbările jubileului de 25 de ani de domnie a M. S. Regelui Carolu I. Din incidentul acestor mari

serbări, capitala Bucuresci este îmbrăcată în haină de sărbătoare; stindarde tricolore sunt arborate la toate casele și stradele sunt înșesate de lume ce s'a adunat la Bucuresci din toate părțile țerei și din străinătate. Despre decurgerea acestor serbări naționale vom publica și noi la timpul seu o dare de seamă mai amănunțită. Intru amintirea acestor mari serbări, M. S. Regele Carolu a făcutu o fundațiune, alu căreia scopu va fi de a procura studenților universitari unu locu de întrunire, înzestrat cu o bibliotecă totdeauna deschisă; mai departe de a da ajutoare studenților lipsiți de mijloce. Această fundațiune va consta dintr'o casă, ce se va clădi pe spesele Maiestății Sale Regelui pe unu locu așezat în fața palatului din Bucuresci, și dintr'unu fondu de 200,000 lei în rentă română 5%. Valoarea totală a fundațiunei e socotita la unu milionu de lei.

Scopșina sârbescă a votat mai în zilele trecute o rezoluțiune, în urma căreia părinții tinăru lui rege Alexandru, Milanu și Natalia, cari trăiesc despărțiți, trebuiau să părăsescă Serbia, și să nu se reintorcă în țera până când regele Alexandru nu va fi maioreanu. Milanu a și plecat, d'ar Natalia n'a voit cu nici unu preț să părăsescă Serbia, ducându că numai cu puterea o voru pute scote afară. Ministrii au rugat-o de repețite ori să se înduplece d'ar înzadar. În noștea de 20 spre 21 Maiu unu oficeru de gendarmi și mai mulți funcționari de poliție au ridicat pe regina din oasa ei, au pus-o pe trenu și au dus-o la Semlin. În presera acestei isgoniri au fost mari turburări pe strade din cauză, că populațiunea Belgradului nu voia să lase pe regina să plece și ciocnindu-se miliția cu poporul s'a făcut și vârsare de sânge. În Semlin a fost primită regina Natalia cu mare însuflețire. Ajungându la hotelu, încep să plângă sârmăna mamă, care trebuia să se despărta de fiul ei Alexandru. Dela Semlin a plecat apoi cu o corabie pe Dunăre în jos până la Turnu-Severin, de unde se duse, că va pleca la Sinaia. În foiletonul de astăzi publicăm o scriere a reginei în care își plânge sorțea.

Președintele republicei franceze Sadi-Carnot a făcutu în zilele acestea o călătorie în sudul Franciei. Prin toate orașele pe unde a trecut a fostu întâmpinat cu însuflețire și bucurie din partea populațiunei. În orașul seu natalu Limoges, a fostu primitu cu mare entuziasm, cu toate, că boulangiștii se încercară să facă turburări strigându „Josu Carnot!“

el și deschide caracteristicu ochii și se uită cum scapără nenumărate schinte, ca unu roi de stele.

In nise seri așa de lungi de iernă, mai bucurosu ne plăcea să ascultăm pe mama când ne povestea câte ceva. Ne adunăm astfel în jurul mamei, priveam ținta în ochii ei, er ea ne povestea. Și totu ce ea ne povestea era adevărul intrupat. Eată, și povestea acesta despre o mamă și fiul ei, ce v'o povestesc acuma vouă, am auțit'o dela ea și s'a întâmplat intocmai. Ascultați numai.

* * *

O mamă a născutu unu fiu frumosu; gingașu și dulce creștea el în brațele mamei sale, ca unu bobocelu de trandafir în ramuri. Mamă-sa îl iubea nemărginitu, căci intrinsul își afla ea totă fericirea ei.

Astfelu au trecut zilele una după alta, er fericita mamă nici că le simțea cum treceau; zilele ei, cari scipeau ca zile senine, ca zile de primăveră pe dinaintea ochilor, erau ale fiului ei, ale drăguțului ei unicu fiu. În marea ei fericire ea credea, că acesta nici nu e

copilul ca toți copiii, ci unu ingerașu, pe care i-l'a datu bunul Dumnezeu de mângăiere.

D'ar pe când ea se fălea cu fericirea ce-o îngrijea la simlu și în brațele sale, — pe atunci s'a întâmplat ceva, ce a sdruncinat cumplitu inima mamei.

Spiritul răutății, pe care nimenea nu l'a iubit și care în nemărginita lui răutate a început să chibzuescă toate mijlocele de a face rău omenilor buni, — a datu de veste într'o noște, că în lumea acesta mai există o mamă, a căreia fericire e atât de mare încât, ca o stea conducătoare, a răbit prin totă negura răutăților ce le-a produsu el în lume.

Vestea acesta a început să-lu ródă la inimă și să-lu muncescă cumplitu. S'a gândit și s'a răgândit multu, ce să facă? Să pună ore focu la casă, ca fericita mamă să arză și să se prăpădescă împreună cu fiul ei în flacări, ori să facă altceva?

In cele din urmă se gândi el să mērgă la cea mai iubită prietină a lui, la femeia neagră, care se numesc *Intriga*. Căci această femeie neagră, ca și densul,

nu pôte suferi nici ea fericirea la omeni.

Muncit demonicu sbură pe coperișul casei prietenei sale. Intriga tocmai ședea cu perul despletit, cu fața posomorită și întunecată și se cugeta cum pôte fi în lume încă vr'unu strop de fericire, când ea așa scie, că totă a cules'o.

Spiritul răutății sbură vijăind la locuința ei și o strigă de trei ori pe nume.

„Cine e?“ — întreabă femeia neagră.

„Răutatea!“ răspune spiritul.

Femeia neagră își rinjește dinții ascuțiți și răspune cu bucurie: „Indată, indată!“ — Încălecă pe o mătură, mormăi câteva vorbe necurate, și, ca scanteile, „vij“ prin hornu (urloiu) afară, din care ieși fum grosu în urma ei.

Noștea își întinsese de multu vclul ei întunecosu peste lumea ce durdea, când Răutatea și Intriga, ca unu vifor se ridicară în vîzduh. Nenumărate stele licureau pe ceru, alungându întunereculu miezului nopții, d'ar indată ce se ivi Răutatea și Intriga, stea după stea au dispărutu și lumina lor s'au stinsu. În tunerecu grosu, a învelit pământul,

incâtu nici degetul nu țilă mai putea vedé. Nicăiri nici unu strop de lumină; numai ochii femeii negre scipeau în întunerecu, ca jarul, ca o lumină diavolească.

— „Unde mergam?“ — întreabă Intriga crișnindu din dinți.

— „Indată vei vedé!“ — răspune Răutatea și se ridicară în sbor și mai sus, până ce au sosit la norul celu dintăiu, în jurul căruia gemea unu roi de bufnițe (bue). Răutatea și Intriga încălecară norul grosu, diseră vr'o câteva vorbe, er bufnițele cu ncrul împreună, ca fulgerul sburară peste case și peste turnuri, până ajunseră pe coperișul dela locuința mamei fericite.

— „Aha!“ — duse femeia neagră. „Acuma sciu ce vréi! Să furăm copilul mamei fericite!“

— „Așa-e!“ răspune Răutatea. „Dacă mă vei ajuta aici cu sfatul tău, îți dau cuvântul de onore, că în lume nu va fi spirit mai răutăcios decât mine.“

— „Așa, așa, dragul meu! D'ar te și iubesc credincioșă ta Intriga.“

D'ar așteptă! căci asta nu merge

SCIRILE ȚILEI.

— 11 (23) Maiu.

Magazinul de bucate. D-lu Teofilu Bărbătu, învățătoru român gr. or. în Springu ne face cunoscutu, că d-sa cu tota inima a primitu sfatul de-a înființa și în comuna d-sale unu magazin bisericesc de bucate. A și întreprinsu pașii de lipsă în cauza acesta și ceea ce îl împedează este lipsa unui proiect de statute, de care ar ave trebuință pentru orientare. Ne bucurăm de scirea acesta și cu plăcere vom căuta să venim în ajutorul d-lui Bărbătu cu orientările de lipsă.

Pentru expozitiunea din Timișoara d-ice „Luminătorul”, că până acuma din partea industriei de casă a țeranilor români s'a făcutu prea puține și neînsemnate însinuări, deși pentru acestu ramu este rezervat unu locu prea considerabil și respectabil. Inse aceste nu provin din vina țeranilor din singuraticele comune, ale căroru soții au destule lucruri frumoșe și prețioșe gata, ci mai multu din vina comitetelor locale din singuraticile districturi și cercuri. Din punctu de vedere românesc, această greșală la tota întâmplarea ar fi regretabilă și dăunătoare intereselor noastre naționale și buneii reputațiunii a escelentei industrie de case române. De aceea „Luminătorul” din nou le aduce aminte Românilor apelul publicat și răspândit de comitetul executiv român și invită a da din totu adinsul răsnetul convenit acelu apelu.

Deputațiunea coloniei române din Viena, constatătoare din 4 membri, între cari senatorul Nicolae Dunba și Dr. Sterie Ciurcu, a prezentat regelu Carolu o adresă din incidentul iubileului său de 25 de ani. Adresa se află într'ocutiu, pe care sunt săpate în otelul insigniile României și inițialele regelui. Învălitorea adresei e o lucrare de artă. În mijlocu se află figura unei femei aducându omagii, îndărăt se vede castelul Hohenzollern-Sigmaringen și castelul Peleşu, în cele patru colțuri sunt reprezentate în modu simbolicu vitejia, comerțul, știința și evlavia. Adresa e scrisă românește și nemțesce, și e ilustrată cu frumoșe aquarele, cari reprezintă orașul București, arsenalul, portul Galați, noulu podu peste Cernavoda și o scenă din lupta dela Plevna.

Unu Daco-român destituit. „Egyetertes” publică cu data de 21 Maiu n. următoare: „Fisolgăbirul dela Recașu Ioanovics, în nrma unei ordinațiuni a ministrului Csaky și la îndrumările directe ale comisiunii administrative, — a scos atătu din școlă cătu și din locuința

sa școlară cu puterea urmată pe învățătorul daco-român Milosavtu Eutim din Ianova, care, din cauza atitudinii sale contrare ideii de stat și limbei maghiare, a stat de mai multu timp sub cercetare disciplinară.” Ce o mai fi și asta?!

Perchisițiunii. Din comitatul Făgărașului ni-se scrie: „Pe-aiot gendarmii unguresci cantă prin tote unghiurile după falsificătorii de bani. Fiindcă la Sepsisângeorgiu au fostu prinși de curându nisce falsificătorii de bani și fiindcă s'a întâmplat, că în apropierea unei căruime jidovesce din Scoreiu, s'a găsitu țilele acestea sub unu podu o mașină (olișeu) pentru tipărirea de banonote false de câte 1 fl., s'a ivit bănuiala, că s'ar afla și în ținutul acesta alu Făgărașului omeni, cari ar sta în legătură cu falsificătorii de bani din Sepsisângeorgiu. De aceea s'a pornit cercetare; judele investigatoru cu gendarmii și cu prefectul poliției din Făgărașu au intrat pe neașteptate în casele mai multor Jidani și i-au cercetat cu deamăruntul. Mare turburare a produsu însă între locuitorii români scirea, că acești „zeleși” investigatori, pôte împinși de intriga unor rătăcioși denunțanți, au tras în suspițiune și pe doi români cu bună stare materială și forte cinștiți, anume pe notarul de cercu Georgiu Borzea și pe primarul comunalei Nicolau Șandru din Vistea de josu, la ale căroru locuințe încă s'a făcutu cercetare, der se'nțelege, că fără nici unu rezultat. Resultatul a fostu însă, că în inimile omenilor de bine, cari cunosc aceste persoane onorabile, a produsu adencă indignațiune această nesocotită procedere a autorităților administrative unguresce.”

Sfirșitul unui bețiv. Tinerul Francisu Lippel din Neoplanta, în vârstă numai de 26 de ani, fiindu nemulțumit cu sörtea lui, s'a datu beției, creșându că în beatură își va afla mângăiere. Der vai de mângăierea, ce i-a adus'o beția. Beutura i-a stricatu sistemul nervos așa de tare, încatu în cele din urmă cădu în îngrozitorea bolă numită „delirium tremens” (stroșala, călcătura, nevoia.) Lunu s'era, când se puse în patu, ca să sa culce, se întâmplă, că erăși îl apucă stroșala. Nenoroicitul sări atunci din patu luă unu cuțit de pe masă și încep să se taie și să se înțepe cu cuțitul în tote părțile trupului. Nevastă-sa îngrozită sări la el și voi să-i ia cuțitul, der nu putu isbuti. La strigătul ei, se adunară vecinii, cărora cu mare greutate li-a succedat a imblândi pe nenoroicitu; der era deja prea târziu, căci mai totu sângele se scurse din el și până ce l'au dus la spitalu, a murit.

diți cum ați putu să țineți departe dela mamă copilul, pe care acuși vi-l vom da vouă.”

— „O! mare și puternică Răutate! Mărirea noastră!” Esclamă dracul cel mai bătrân. „Cada-ne ocșile, decât nu vom face întocmai cum dorești tu.” Și plin de bucurie, cu coșile încolăcite se scoboriră cei trei drați în Iad, se aședară în celu mai mare focu, și începură a se gândi și răsândi unde să ascundă copilul mamei.

Răutatea și Intriga mai statură puțin pe coperișu și priviau, ca turbate, în odaia ude durmia mama și fiul, priviau cum li-se oglindează pe față, chiar și în somn, fericirea și binecuvântarea cerșcă.

Intr'aceea femeia neagră, Intriga, a și aflat unu mijlocu de a fura copilul. Șopti Spiritului răutății ceva la urechiă, er elu mai și o s'erută de bucuria mare ce-o simția. Și numai decâtu lăsară să cadă unu somn greu și întunecos pe sufletul mamei. După acestea încălecară pe noru și sburară mai departe sbierându și chiuind de bucurie, că le-a succedat începutul atătu de bine.

Cutremurul de pământ, despre care amu amintit Dumineca trecută, s'a simțit și în comitatul Treiscaunelor și încă cu o putere, pôte mai mare ca în alte părți. În privința acesta ni-se scrie din Intorsura Buzului: „În 3 (15) Maiu, aflându-mă la tîrgul de țără din Boroșneul mare, pe când tocmai eram la masă simții de-odată unu puternicu cutremuru de pământ, care făcu să-mi cadă paharul din mână. Cutremurul se simți în direcția dela răsăritu spre apus și se repeți de 2-ori, ținendu mai multe secunde. După ce mă întorsei acasă, în Intorsura Buzului, aflai că cutremurul a fostu și aici forte simțit; casele de pără s'au crepatu; ușile, ce erau deschise, s'au închis; iocșele au cădu de pe pereți. Bătrânii spun, că unu cutremuru de pământ așa de puternicu n'au mai pomenit.”

Pentru răspândirea numerilor de Duminecă ai „Gazetei Transilvaniei.”

Din banii adunați în pusculița dela o restaurațiune din locu, care este mai bine cercetat de Români, amu mai primitu pe lângă suma publicată în Nr. 16 din anul curentu, încă o sumă de trei-șeci florini ce ni-s'a înmănatu la 20 Aprile st. n.

În socotela acesta amu dispus a se espeda foia dela începutul cuartalului alu doilea la următoarele adrese: 1) Studenților români în H.-M.-Vásárhely. 2) George Tomescu, preot în B.-Szovaregy. 3) Teodoru Popu, preot în Lugosul de josu. 4) Irimie Geantea, învățător în Târlungeni. 5) Eleviloru preparandi în Blășiu. 6) Iuliu Szablonczay, învăț. în Jász-Ladány. 7) Vasile Creșniac, preot în Sárszeg. 8) Ioan Diugan, învățător în Betlean. 9) Bisericei și școlei române gr. or. Bențin. 10) Romul Șandru, învățător în Sănmărtinul sârătu. 11) Școlei române gr. cat. în Dumbrăvița. 12) Alexandru Bucsa, învățător gr. or. în Augustin. 13) Mihailu Vidu, învățător gr. or. în Cuiedi. 14) Școlei române gr. cat. în Măluț. 15) Școlei române gr. cat. în A. Kosály.

Sinodul archidieceșan din Sibiu.

În Dumineca Tomei, 28 Aprilie v. c., s'a întrunit la Sibiu alu 22-lea sinodul anual archidieceșan urmatu dela intrarea în viață a Statutului organic. Sinodul l'a deschis I. P. S. S. Părintele Metropolitu Mironu Romanul printr'o vorbire, în care constată cu bucurie, că pe lângă tote pedecile cele multe, ce i-s'au pus și i-se punu bisericei din partea contrariloru noștri, biserica ortodocșă română peste totu, și în specialu Archidieceșă transilvană în timpul celor 16 ani de până acuma ai archiepă-

toriei I. P. S. Sale a făcutu în totu ramii săi de activitate progrese de o valoare durabilă.

După deschiderea Sinodului, în ședința I se constitu biroul, își prezentă credenționalele 40 de deputați, 3 deputați au fostu prezenți fără credenționale, er 6 și-au prezentat credenționalele prin alți deputați

În ședința II dela 29 Aprilie v. c. se constată, că sunt verificați 39 de deputați; se aleseră diferitele comisii și se prezentă diferitele raporturi.

În ședința III dela 30 Aprilie v. c. se prezentă Statutul pentru fondur de pensiuone preotesci, diferite raporturi și petițiuni și se verifică noii deputați: Ioan Rațu, Tr. Meșianu, Ambrosiu Bărsan, Alexiu Olariu, Silvestru Moldovan, Iosif Orbonașu, Tulu Roșescu, T. Herman, Victoru Cupșa, Dr. N. Olariu, Victoru Tordășanu, Vasiliu Damianu, G. Dănilă, P. Nemeșu, Z. Tălaru, Dr. I. Meșianu și Vasile Bologa.

În ședința IV, dela 1 Maiu v. c. se puse la ordinea țilei: „Raportul generalu alu Consistoriului archidieceșan despre activitatea sa în ședințe plenare în decursul anului 1890.” Din acestu raport vedem, că în decursul anului s'au împărțit din fundațiunea „Andronicu” 53 de ajutore de câte 30 fl. pentru învățecii de meserii; 10 ajutore în sumă totală de 300 fl. pentru învățecii absolvenți pe cale de a se face sodali; în fine alte 8 ajutore de 900 fl. pentru sodali în condițiune de a se face măestri. Peste totu s'au datu ajutore de 2,790 fl. la 71 persoane.

Mai înfăcărâtă discuțiă a provocat punctul acela din raportu, în care se vorbesce despre ajutorul de stat alu bisericei române gr. or. Se scie, că încă din anul 1884 ministrul unguresc de culte a luat acestu ajutor din mâna bisericei, rezervându-și dreptul de-a împărți elu însu-și acestu ajutor la aceia dintre preoții noștri, cari îndeplinesc voia lui cea p'ocșosă de-a ne corupe și maghiarisa. Astfel stădu treba, sinodul extra-ordinar din 1885 a hotărât, că preoții noștri la nici o întâmplare să nu primescă banii din mâna lui Iuda, căci d'ora n'amă ajunsu noi să cerșim mila guvernului unguresc și să ne vindem sufletele pentru argenții lui Csaky. Ministrul ar fi fostu dator, în urma acesta să întrebunțeze banii pentru scopul bisericesc din metropolia română gr. or. și la finea fiă-cărui an să și dea dare de semă ca totu omenii de omenia, căci așa stă scrisu chiar în statutele publicate de însu-și ministrul. Ei, der din 1885 elu n'a mai datu nici o dare de semă și cele 24 de mii fl. destinate pentru biserica română le-a folositu după cum l'a tăiatu capul. De aceea comi-

asa ușor. Trebe să chiamăm într'ajutor și pe sfetnicii noștri!”

Când șise acestea, ea învrti mătura de trei ori și o aruncă josu la pământ. Unu șgomotu înfricoșat se auți atunci sub pământu.

„Inoșce! dragii noștri, inoșce!” strigară Răutatea și Intriga.

Atunci pământul se deschise și trei drați negri se iviră pe coperișu.

Drații cum vedură Răutatea, cădu în genunchi și-i linsară praful de pe picioare. Celu mai bătrân da din oșă bucurându-se, er ceilalți doi sbierau și urlau de multu mulțumire ce simțiau.

— „Poruncesce, mare spirite!” strigară totu într'unu glas.

— „Imi sunteți voi și acuma credincioși?” îi întrebă Răutatea.

— „Să ne putredescă sufletul, decât nu-ți suntem credincioși! Să ne facem spirite bune, ca ingerii, decât nu-ți păsătrim credința!” strigară drații cu supunere. „Poruncesce numai, și vei vedé!”

— „Ascultați deră! Sub coperișul acesta trăsese o mamă fericită, er voi bine știți, că eu nu pot suferi să fiă cineva fericit. Mergeți acuma și gâ-

În timpul cătu s'au petrecut a-cestea pe coperișu, mama fericită se confundase într'unu visu adencu. I-se părea, că a intrat cu fiul ei într'o grădină mare. Aici armonia, mirosul îmbătător alu florilor și cântecile paseriloru o ademenua totu mai departe. Începu să culgă flori și să împletescă o coronă unicului ei fiu; părea, că pe fiă-care frunză era scrisu cu litere roșii: Binefacere, Inimă, Milă, Compătimire și Iertare.”

Copilul fugia vesel înaintea mamei sale și salta de bucurie vedendu atătea flori și aușindu cântecile minunate ale privighetelor. Când deodată se făcu întunerec în jurul lor. Grădina și florile la momentu dispărură, er pe dâna părea, că au apucat'o o putere tainică și îngrozitoare și o ducea mai departe, și totu mai departe, până ce nu au dus'o într'o țără îndepărtată, unde nu era nici unu viețitoru. Suspina adencu după frumoșă grădină și se gândia multu, unde să mai afle mama flori frumoșe ca acelea, pentru fiul ei? Ah, lui îi placu atătu de multu florile și cântecile paseriloru!

Dér d'odată tresări. I se părea că o mână strașnică se întinsese asupra ei, și rupse copilul dela sînt și numai decâtu dispăr. Ea țipă odată și se trezi, Se uită grabnicu în juru de sine der se liniști: căci fiul ei era lângă dâna; unu suris cerescu însenina fața lui frumoșă, — și acesta însemnă, că l'au vizitat în visu ingerii păzitor, ca să-l binecuvinte. Așa visă mama.

Dér să vedem ce s'a întâmplat abia după acestea.

În ziua următoare, Intriga se soulă în țior de ții, luă bățul în mână și așa girbovită cum era, merse dela vecin la vecin și spuse plângendu, cum a înțelesu, că mamei fericite i se va răpi copilul, tocmai în casa ei proprie. Vecinii au creșut, și grabiră într'unu sufletu la mamă, să-i dea de scire, ca să-și pădăscă bine copilul: căci în casa în care ea trăsese suntu ființe necurate, cari i-vor răpi copilul.

Scirea acesta străpunse inima mamei. Își aduse aminte de visul de astănopte; der numai decâtu se reculesc și șise:

„Cum! Se esiste oșe putere în lume

siunea organizat6re, cu ocasiunea Sinodului de 6st6 timp6 a propus6, ca s6 fi6 rugat6 I. P. S. S. P6rintele Metropolit6, s6 prov6ce pe ministrul6 Usaky s6-6i d6e s6m6 despre modul6, cum6 intrebuin6ez6 6i a6 intrebuinat6 el6 cele 24 de mii fi. Propunerea ac6sta a comisiunii n'a fost6 primit6 numai dec6t6, pentru-c6 p6rerile erau diferite. S6 exprimase adec6 temerea, nu cumva prin6 intreprinderea acestor6 pa6i la ministru, s6 se fac6 o abatere dela bazele, pe car6 a stat6 Sinodul6 din 1885. In cele din urm6 s'a primit6 propunerea 6i P6rintele Metropolit6 a declarat6, c6 va6 intreprinde pa6ii de lips6 la ministru 6i despre rezultat6 va raporta sinodului.

In 6edin6a a V-a dela 2 Maiu se puse la ordinea 6ilei „Raportul6 general6 al6 Consistorului6 archidiececan6, ca6 senat6 bisericesc6.” Din acest6 raport6 afl6m6, c6 in Sibiu se afl6 cu totul6 15 preo6i, 6r6 inaf6r6 de Sibiu se afl6 964 de preo6i,6 intre car6 30 sunt6 protopopi6 tractuali. Num6rul6 preo6ilor6 s'a sporit6 cu 14 fa66 6i anul6 de mai nainte. Comune bisericesc6 matre se afl6 in archidiecec6 967, comune bisericesc6 filii 246. Familii: 160,734; suflete: 708,358, mai pu6in6 cu 2501 ca in anul6 de mai nainte, ceea ce se esplic6 parte din cauza emigr6rilor6, parte din cauza num6roselor6 casuri de m6rte, car6 in tractul6 Abrudului, Branului, C6mpenilor6, Lup6ei 6i Zarandului au6 intrecut6 casurile de nascere. Parochii vacante cu finea anului au6 fost6 87. In seminarul6 Andreian6 din Sibiu au6 fost6 interna6i 70 de teologi,6 mai mult6 adec6 cu 6 ca in anul6 de mai nainte. Intre acest6 teologi au6 fost6 21 cu esamen6 de maturitate; 6 cu opt6 clase gimnasiale; 5 cu 7 clase, 36 cu 6 clase; 1 cu 4 cl. 6i curs. ped.; 1 absolut6 de 6col6 comercial6.

Dela biserica gr. or. au6 trecut6 la alte biserici 100; dela alte biserici s'au6 intors6 la cea gr. or. 198. Num6rul6 concubinatar6 a fost6 in anul6 acesta mai mic6 cu 135; cu t6te acestea se vine 6i ast66i tot6 cam la 70 de familii o c6s6torie ilegal6, biserici nou6 s'au6 sfin6it6 numai cea din Hodacu.

Din intr6g6 popora6iunea Archidiececei mai bine de a 5-a parte sciu scorie 6i ceti; fa66 cu num6rul6 familiilor6, a-prope in fi6-care se afl6 unul6, carele scie scorie 6i ceti.

Raportul6 acesta al6 Consistorului6 ca6 senat6 bisericesc6, Sinodul6 il6 ia spre scin6a cu observarea, c6 in contra protopopului Petru Ro6ca din Turda s'a ins6rcinat6 Consistorul6 s6-i intenteze cercetare disciplinar6 din cauz6, c6 at6t6 in anul6 acesta, c6t6 6i in anul6 trecut6 a negligiat6 a trinite datele statistice din tractul6 s6u.

In 6edin6a a VI-a dela 3 Maiu v.

se verific6 alegerea deputatului mirean6 pentru cercul6 Geogiului, Pompiliu Pi-po6u. Urm6 raportul6 comisiunii 6colare asupra „Raportului6 general6 al6 Consistorului6 archidiececan6 ca6 senat6 scolastic6.” Din acest6 raport6 estragem6 urm6toarele date:

In archidiecec6 se afl6 cu totul6 802 6cole. Nu au 6col6 propri6 173 comune bis. matre 6i 258 filii, cu totul6 431 de comune. 6coli afiliate are archidiecec6 57 matre 6i 136 filii; dintre acestea sunt6 afiliate cu greco-catolic6 34 matre, 16 filii, celelalte sunt6 afiliate cu 6coli str6ine. Suma tuturor6 inv66torilor6 face 908.

Copii obliga6i la 6col6 dela 6—12 ani sunt6 cu copile cu tot6 70,578; dintre acestia au6 cercetat6 6cole 47,631. Dela etatea de 12—15 ani au6 fost6 obliga6i la 6col6 copii 6i copile 28,400; dintre acestia au6 cercetat6 6col6 13,554.

Salarele inv66torilor6 fac6 in total6 170,018 fl.; dintre acestia se pl6tesc6 din reparti6iune pe popor6 74,687; ceialalt6 se pl6tesc6 din lada bisericei, din lada satului 6i din alte isv6re. Averea total6 a 6colelor6 e socotit6 cu 1,018,038 fl. venitul6 anual6 cu 69,727 fl.

Tot6 cu ocasiunea ac6sta se incuviin66 suma de 54,000 fl. pentru cl6direa unui edificiu pentru tipografi6.

Dup6 o lucrare de 10 6ile, sinodul6 termin6ndu66i agendele s'a inchis6.

O serbare Kulturegyletist6.

S6cele, 7 (19) Maiu 1891.

6ina de 7 Maiu st. v. a fost6 6i de mare s6rb6t6re, pentru Ciang6ii din S6cele. Kulturegyletistii din Clu6iu vor6 a6 in6in6a in S6cele o filial6 a Kulturegyletului, s6u mai bine 6is6 de maghiarisare.

Duminec6, in 6ina de Rusalele lor6, s'a publicat6 prin t6te bisericile unguresci, c6 ast66i, Mar6i, vin6 tot6i Domnii din Clu6iu ca s6 feric6sc6 pe Ciang6i 6i prin urm6re tot6i Ciang6ii, cu o6tel6 6i purcel6, cu mic6 cu mare, s6 i6s6 in naintea fericitorilor6, tot6i in haine s6rb6toresci spre a-i int6mpina.

D6r nu s'a int6mplat6 a6a, c6ci nic6 Clujenii n'au venit6 dup6 cum se a6tepta, d6r 6i Ciang6ii ai naibii, c6ci nic6i unul6 nu s'a prezentat6 dup6 porunca mai marilor6 lor6. Se proiectase6 intre ei 6i un6 banderiu de int6mpinare la podul6 Timi6ului, d6r 6i acesta a r6mas6 nul6, c6ci nu mai u6u c6l6re66 am v6cut6, pe Baro Laszlo din Satulung6 (frate cu faimosul6 Laszlo Mihail6). Acesta de trecut6 a trecut6 c6tr6 D6rste, d6r de re6tors6 nu s'a re6tors6, c6ci a tulit6'o pe marginea satului, v66ndu-se numai singur6 pe breazu c6lare.

Cu t6te acestea t6mb6l6ul s'a fac6t6, c6ci cam pe la 9 1/2 6re au6 sosit6 tot6i dasc6lii ungure6i din Bra6ov6 in frunte cu inspectorul6 Koss, 6i unul6 din Clu6iu Sandor Iozsef. Acestia6 impreun6 cu tot6i popii lor6, cu dasc6lii, dasc6li6ele; ju6ii, notarii, p6rgarii 6i vr'o c66iva me6te6ugari s'au6 intrunit6 in sala prim6riei din Cernatul6 S6celelor6 6i au vorbit6 6i deliberat6 asupra fericirei Ciang6ilor6 6i asupra maghiaris6rei Rom6nilor6 etc. In fine s'a pus6 la cale in6in6area amintitei filiale a Kulturegyletului 6i apoi a urmat6 lucrul6 de c6peteni6, adec6 banchetul6.

Dup6 terminarea banchetului, urm6 incoronarea acestei str6lucite s6rb6ri culturale prin o str6snic6 revolu6i6 6i b6t6i inaugurate pe strad6 intre Ciang6ii lumina6i 6i cultiva6i cu spiritul6 palincii; capete sparte 6i nasuri rupte s6ngerate au6 putut6 ved6 in abundan66 domnii, car6i tocmai e6iau dela banchet6. Reprezentantul6 Kulturegyletului dela Clu6iu a avut6 s6 duc6 frumo6e suvenir6 dela fra6ii s6i Ciang6i, dela acest6i fii iubit6i ai lui EMKE, car6i au6 chie6marea de a civilisa barbarul6 Orient6. X.

Esamene la sate.

Sucia6u, 17 Maiu 1891.

6i-se inalt6 inima, c6nd ve6i, cum66 inv66torii no6tri tineri i6i implinesc6 datorin6a nu numai pentru ca s6 satisfac6 cerin6elor6 legilor6, 6i nu numai pentru ca s6 trec6 anul6 scolastic6 pentru ca s6 se ved6 m6ntuie6 de 6col6, ci ei i6i fac6 adev6rata datorin66 de des6tept6tor6i 6i lumin6tor6i ai poporului, se silesc6 a s6di in ml666ite tinere ale Rom6nilor6 idei curat6 rom6nesc6, ii fac6 s6 se intereseze de tot6 ce e frumo6u, nobil6 6i m6re6u, de tot6 ce e na6ional6 6i spre folosul6 binelui public6.

Un6 astfel6 de inv66tor6 e f6r66 indoiel6 6i tin6rul6 absolvent6 al6 preparandiei din Bla6iu, d-nul6 Alexandru Nic6r6, fiul6 inv66torului6 din comuna Teleac6 (l6ng6 Clu6iu.) Acest6 tin6ru, d6r energic6 inv66tor6, a dat6 un6 esamen6 cu copii6 comunei n6stre, care in adev6r6 ne-a pus6 in uimire. Din religione, din limba matern6, precum 6i din celelalte obiecte am aud6t6 r6spunsuri, car6i ar6 put6 servi spre on6re 6i 6colelor6 dela ora6e. Insufle6irea ascult6torilor6 fa66 de limba dulce matern6, au6 ridicat6'o f6rte mult6 poesiile declamate de c6tr6 mai mult6 elevi 6i eleve. Dintre t6te, prin predare 6i-au6 ajuns6 culmea trei. Dou6 dintre acestea, 6i anume: „Fata dela Cozia” 6i „Dochia lui Traian6”, au6 fost6 declamate dup6 esamenul6 din istorie de dou6 fete6e, car6i le-au6 predat6 cu mult6 insufle6ire; poesia a treia: „Nu despera6i!” declamat6 la sfir6itul6 esa-

menului 6i at6t6 de potrivit6 la noi Rom6nii pentru timpul6 de a6i, a fost6 predat6 de un6 elev6 intr'adev6r6 capacitat6, care ar fi pagub6 s6 r6m6n6 diamant6 in n6sipur6. Ac6st6 poesi6 a fost6 declamat6 cu at6ta foc6 6i sim66m6nt6 rom6nesc6, inc6t6 la audul6 acestei poesii puteai ceti de pe t6te fe6ele o insufle6ire adev6rat6!

Prin t6te acestea a dovedit6 tin6rul6 nostru inv66tor6, c6 el6 n'a crutat6 nic6 o ostenel6, nu l'a descurajat6 starea deplorabil6 material6, cu care au6 de a-se lupta peste tot6 bie6ii no6tri inv66tor6i, ci cu adev6rat6 b6rb66i6 6i cu o abnega6iune vrednic6 de t6t6 lauda 6i-a dat6 t6t6 silin6a spre a cor6spunde chie6m6rei sale sublime, de6i a fost6 inpedecat6 prin inchiderea 6colei din cauza unei b6le, care a secerat6 mai mult6 b6ie6i din comun6. Prin c6nt6rile bine alese, frumo6u6 executate, de con6inut6 na6ional6 6i bine ordinate, urm6nd6 dup6 fi6-care obiect6 c6te una, a scinut6 s6 fac6 interesant6 esamenul6 6i pentru cei nesciutor6 de carte, car6i se aflau de fa66. D6e pr6 bunul6 Dumne6u ca atari inv66tor6i s6 aib6 Rom6nii c6t6 de mult6.

Preo6ii 6i inv66torii sunt6 lumina poporului, — d6r numai atunc6 c6nd acestia stau in ajutor6 unul6 altuia, spre a lumina 6i conduce la bine pe popor6; c6nd preotul6 scie da cinstea cuvenit6 inv66torului6 s6u, al6 c6ruia 6e6u este, 6i c6nd inv66torul6 cinstece in pers6n6 6eful6 s6u pe binevoitorul6 6i amicul6 s6u.

Acest6 fericit6 raport6 se afl6 intre preotul6 6i inv66torul6 din comuna n6str6, car6i tr6iesc6 in cea mai bun6 armonie 6i in6elegere, lucr6nd6 cu puteri unite spre binele 6i folosul6 poporului. Din asta cauz6, numai pu6in6 laud6 i-se cuvine 6i preotului nostru in ce atinge in6florirea 6colei. Interesul6 viu, c6-l6 are fa66 de 6col6 n6str6, precum de alt6dat6, a6a 6i acum 6i-a ar6tat6 prin vorbirile D-sale insufle6it6re 6inute la inceputul6 6i la sfir6itul6 esamenului, in calitatea ce i-s'a impus6 prin imprejurarea, c6 neput6nd6 lua parte delegatul6 protopopes6u, D-sa a fost6 imputernicit6 cu luarea esamenului. Prin aceste vorbir6i at6t6 de insufle6it6re acomodate oca6iunii, a ar6tat6 folosul6, ce 6i-l6 pot6 c66tiga prin 6col6 66menii in genere, 6i in special6 noi Rom6nii, precum 6i daunele nereparabile, ce urm6z6 din neglijarea aceleia. Mul66mind6 d-lui preot6 fi dorim6 ani mult6i fericit6i, c6 6i de aci inainte s6 pot6 lucra pentru in6florirea 6i bun6starea 6colei 6i a bisericei n6stre.

Esamenul6 a durat6 apr6pe 6 6re; mai mult6 elevi 6i eleve au6 c6p6tat6 premii in ban6i din partea str6inilor6, ce erau de fa66. Un6 poporan6.

care s6-mi pot6 r6pi odorul6? Din n6mul6 meu nic6 o mam6 nu a n6scut6 fiu, care s6 fi6 at6t6 de negru la inim6, inc6t6 s6-mi r6pesc6 6i unic6 fericirea vie6ii mele!”

Biata mam6! Ea a 6is6 bine; d6r n'a scinut6, c6 ac6sta era uneltirea Intrigei negre, care chibzuia modul6, cum s6-o sc666 pe mam6 din p6m6ntul6 n6mului ei 6i s6-o ademenesc6 la un6 loc6 unde s6-i pot6 r6pi mai usor6 copilul6.

In cele din urm6 R6utatea 6i Intriga reu6ir6 a face, ca intr'o 6i fericita mam6 s6 se duc6 din casa ei, in care a tr6it6 timp6 at6t6 de indelungat6. A dus6 cu sine 6i copilul6, c6ci se temea s6-l6 lase de l6ng6 sine.

N'a trecut6 mult6 vreme, 6i mama a 6i sim6it6 lovitura, care i-o preg6tisera R6utatea 6i Intriga. M6ni str6ine ii fur6r6 copilul6 pe c6nd durmea. De6tept6ndu-se din somn6 i6i arunc6 ochii in l6g6n6 se vad6, c6 6re d6rme fiul6 ei 6i s6-i 6ic6 vr'o dou6 cuvinte dulce de dismierdare, c6nd — o D6mne, copilul6 nu-i nic66r6!

6ip6 odat6 ca o le6ic6 r6nit6 6i s6ri in odaia cealalt6, unde fiul6 ei se

juca adeseori. Presim6tirile grele ale viului ce l'a fost6 avut6 ii implur6 sufletul6 de frioc6 6i g6ndul6, c6 s'ar put6 implini, o f6cea s6 desperaze.

„Fiul6 meu! Fiul6 meu!” — strig6 desn6d66d6uita mam6. „Fiul6 meu, unde e6ti?” D6r odaia din care de alt6dat6 r6spundea glasul6 vesel6 al6 copilului ei, r6suna in ecou gol6: „Fiul6 meu! fiul6 meu!”

In desperarea ei f6r6 margini i6i ridic6 ochii la ceriu, c6nd colo sus6 z6resce R6utatea.

— „Ha, ha, ha!” — r66nd6 r6utatea d'asupra capului ei — „acuma e6ti cu des6v6r6ire nenorocit6. Acuma nu mai ai fiu; nu o s6-6i mai ve6i mai mult6 copilul6!”

— „Aibi mil6, aibi mil6 de mine! De ce m6 despar6i de copilul6 meu? El6 are lips6 de mam6-sa! Cine il6 va scuti de rele 6i cine il6 va dr6gosti? Cine ii va turna in suflet6 bog66iile min6ii 6i ale inimei, — lucru, care numai mama il6 p6te face? R6utate, aibi mil6 de mine 6i m6i red6 copilul6!”

R6utatea rise cu hohot6 6i — sbur6. Mama alerg6, mult6 alerg6!... Ape

6i riuri, m6n6i 6i v6i t6te acestea nu erau pedec6 pentru inima ei. Sbur6 ca o r6ndunic6, alerg6 din sat6 in sat6, din cetate in cetate, cu p6rul6 despl6tit6 ca o nebun6; 6r6 multe inimi comp6timitor6, priviau cu duio6i6 la biata mam6, care nu avea alt6 strig6t6 dec6t6: „Fiul6 meu, fiul6 meu!” — D6r cine s6-i ajute?

Astfel6 au6 trecut6 s6pt6m6ni, au6 trecut6 luni de 6ile, 6r6 mama desperat6 nu aflase nimic6 despre fiul6 ei.

T6mna b6tr6n6 a cules6 t6te frunzele arborilor6 6i ale florilor6, 6i le-a predat6 p6m6ntului; 6r6 6rna rece 6i in6fior6t6re b6t6 6i ea la us6, 6i intr6 in lume in66it6 de nor6i albi ca bumbacul6 din car6i 66s6 pe s6ma p6m6ntului un6 covor6 intins6 de z6pad6.

Au6 sosit6 6i no66ile lungi de 6rn6. Criv66ul6 de me66-n6pte, fluera c6ntecul6 acela, care, c6nd il6 ascult6m6 din odaia cald6, ne pare ca o t6nguire a spiritelor6 luate in gon6. 6i f6r66 indoiel6, c6 aceste spirite6 infuriate sgu-desc6 v6zduhul6 prin strig6tele 6i t6nguirile lor6.

Intr'o astfel6 de n6apte, departe de sat6

6i de ad6postul6 cald6, pribegea biata mam6.

O c666 gros6 se slobozi pe p6m6ntul6 inc6t6 nu se vedea om6 pe om6, — ea ins6 mergea inainte. Ghe6ari furio6i se rostogoleau in cale-i, — 6i ea neobosit6 da inainte.

Intre urlete s6lbatic6 6i sp6im6nt6t6re, viscolul6 asv6rlea str6snic6 fulgii reci de z6pad6 in fa6a 6i in ochii mamei, apoi o apuca dela spate 6i o m6na furios6 inainte, in celalalt6 moment6 viscolul6 se int6rse 6r66i in fa66-i 6i o isbi cumplit6, apoi vij6ind6 se'nv6r6i intr'un6 v6rtej6 inalt6 ridic6nd6 in aer6 lemne, garduri rupte, snop6i de z6pad6, 6i t6te-t6te i-le rostogolea in cale, ca tot6 at6tea pedec6 6i greut66i. Inima mamei ins6 nic6 nu se g6ndea la aceste greut66i insp6im6nt6t6re, ci alerg6 inainte 6i striga cu glasul6 desperat6: „Fiul6 meu, fiul6 meu!”

Astfel6 str6b6tea ea no66i 6i 6ile intregi v6zduhul6 rece. Nu putea crede s6 fi6 copilul6 ei perdat6 pentru tot66una 6i s6 nu-l6 mai vad6. Spera in Dumne6u, c6ci scia ea, c6 in cele din urm6 se va milostivi de d6nsa, 6i de durerile 6i t6nguirile ei de mam6.

Societatea pentru învățătura poporului român.

În 7 Maiu v. în biserica S-ta Ecaterina din Bucuresci, s'a celebrat sfințirea noului drapel, pe care P. S. S. Episcopul Ghenadie al Argeșului a binevoit a-l face donațiune acestei societăți împreună cu 7 icone, a cărora sfințire s'a săvârșit totuși atunci, de către însuși P. S. S. Episcopul donator și de către întregul cleru dela acea biserică, în prezența d-lui General Florescu, președintele societății, asistat de d-nii membri ai consiliului și comitetului, mai fiind față pe lângă un număr public și corpul profesoral, cu elevii școlilor de pe lângă această societate.

Terminându-se ceremonia religioasă d. general Florescu, luând drapelul și prezentându-l elevilor școlilor — cari l'au primit în sunetul goanelor și tobelor — cu armă în prezentare a mulțimitii în numele societății P. S. S. Episcopului pentru frumoasa donațiune.

Apoi, după ce d. general Florescu a primit defilarea școlilor, cu drapelul, toți asistenții au trecut în curtea școlii, unde s'au făcut elevilor un scurt examen de mânărea armelor; la care ei au răspuns cu multă facilități și exactitate.

Demnă de totă atențiunea este încă următoarea rugăciune compusă și cetită, la această ceremonie de P. S. S. Episcopul Ghenadie:

Rugăciune.

Domne Dumneșule, a totuși ținorule, tu care vindeci pe cei bolnavi și neputincioși și pe cei slabi îi faci tari; tu care ai scăpat din robie și din întunecatul păcatului atâtea popore și le-ai adus la lumina cunoștinței tale numai prin îndurarea ta, ca să se proslăvescă numele tău, ne rugăm, caută de sus spre robii aceștia, cari s'au intrunit spre binele, luminarea și propășirea nămolului românesc, și binecuvinteză și sfințește iconele și steagul acesta, și-l fă pe densul întocmai ca steagul lui Constantin cel Mare, străbunul nostru împărat, care punând pe densul semnul Crucii, a biruit pe vrășmașul nămolului creștinesc.

Fă dar, Dumneșule îndurate, ca și steagul acesta pe care se află semnul Crucii și chipul Prea Curatei Fecioarei Maria, protectoarea și ocrotitoarea celor nenorociți, să fie semnul biruinței al nămolului românesc pe tărâmul culturii, al muncii și al prosperării morale și materiale și spre creșterea, întărirea și prea mărirea nămolului nostru.

Și fă, Domne, ca credința noastră părintească adânc sădită în inima Românilor, să rodască buna iubire, pacea și dragostea către tine și către țară.

Că tu ești îndurat, milostiv și iubitor de oameni, Dumneșule nostru și ție mărirea înălțăm tatălui și fiului și sfântului duh, acum și pururea și în vece veciloră amin.

Satulbarbă, 6 Maiu v. 1891.
(Lângă Mărgita).

Mulțămită publică. Bine meritatul Domn Ioan Lăzău parochiu gr. or. în Soldobagiu, și administratorul de Satulbarbă, ca unul, carele precum întru toate premerge poporului său cu exemplu viu; așa și anii trecuți a procurat pe sēma sfintei biserici din Soldobagiu, un policandru aurit dela Oberbauer din Budapesta, cu 28 fl. apoi două Potire de sticlă dela Husta din Pădurea-negă, cu 7 fl. 40 or. dintre cari unul l'a donat S-tei biserici din Soldobagiu, 6r celălalt s-tei biserici din filia Satulbarbă.

Apoi economul Ilie Pernea din Soldobagiu a procurat pe sēma s-tei biserici din Soldobagiu două flamure și o cruce mare foarte frumoasă, în preț de 33 fl., în care preț a ajutat d-lui par. Ioan Lăzău, cu 1 fl.

Și în urmarea acestora, economul Dimitrie Sabo senior, totuși din Soldobagiu, a procurat, o Evangeliă fină legată, din Sibiu cu 18 fl. totuși pe sēma s-tei biserici din Soldobagiu.

A imitat în cele bune anume: economul Gergiu Mechereșiu, care a procurat icona născerei D-lui Isus Christos; 6r economul Ioan Druța cu mâine proprii a făcut un scaun de pe care se cetesce Evanghelia. Tote aceste s'a făcut la îndemnul și exemplul d-lui parochiu sus amintit.

În numele poporului credincios din Soldobagiu și Satulbarbă aducem și pe calea acestă generoșilor donatori mulțumirile noastre căldurose, dorindu-le dela bunul Dumneșu, vieță îndelungată, tără sufletescă, până la adânci bătrânețe; ângerul Domnului să-i povățuească spre totuși lucrul cel bun, sfânt și plăcut lui Dumneșu.

În numele Poporului credincios din Soldobagiu și Satulbarbă.

Ioan Farcașiu,
învățător în Satulbarbă.

Convocare.

Comitetul central al „Reuniunii învățătorilor gr. cat. români din jurul Gherlei“ conformu deciziunii luate în adunarea generală din anul trecut, prin aceste convocă adunarea generală de estimp pe a treia și a patra și de Rosalii, adică în 23 și 24 Iunie s. n., în comuna Valea-Groșilor, la care a participa în înțelesul statutelor suntu provocați toți membrii, și suntu rugați a lua parte toți aceia, cari se interesază de școlă și de progresul cultural al învățătorimeii române.

Gherla, 17 Maiu 1891.

Demetriu Coroianu,
Canonic, președinte.

Vasiliu Lessiu,
secretar.

Notițe bibliografice.

istoria biblică în versuri a vechiului și noului testament, ilustrată cu 108 chipuri, Brașov 1891, tip. Alexi. Editura librăriei N. I. Ciurcu. Prețul unui exemplar 12 or. sau 35 bani. A fost o idee foarte nimerită din partea d-lui N. I. Ciurcu tipărirea unei istorii biblice așa de bine ilustrate. Ce e drept,

publicului nostru îi era cunoscută și mai înainte o istorie biblică în versuri ilustrată, tipărită și retipărită de mai multe ori în Buda, 6r acesta nu se mai potrivea cu progresul timpului de azi. Nici ilustrațiunile, nici textul cărții din Buda nu se pot asemăna nici pe departe cu „istoria biblică“ publicată de librăria N. Ciurcu. Ilustrațiunile din cartica d-lui Ciurcu, care cuprinde 56 pagini, sunt lucrate în adevăr cu măiestrie și textul la aceste ilustrațiuni versificate de d-lui prof. A. Vlaicu, este ușor de înțeles atât pentru popor, cât și pentru tinerime. „istoria biblică în versuri a d-lui N. I. Ciurcu, așa după cum e ajustată și alcătuită, este un adevărat mijloc intuitiv pentru învățarea principalelor întâmplări din testamentul vechiu și nou. O recomandăm deci atențiunii părinților și d lor învățători. Prin procurarea ei deșii cu o sumă neînsemnată vor face o adevărată plăcere copiilor, resp. elevilor lor.

A. B.

Telegramele „Gaz. Trans.“

(Serviciul biroului de coresp. din Pesta)

Bucuresci, 23 Maiu. Prima și a serbarei iubileului de 25 de ani al Regelui Carol a decurs într-un mod splendid. Din toate părțile țării au sosit în capitală o imensă mulțime de omeni. După Te Deum a fost defilarea trupelor, apoi primire la curte, sera reprezentațiune teatrală de gală. Orașul splendid iluminat.

Lemberg, 23 Maiu. Acțiunea de rusificare în Polonia rusescă se continuă cu cea mai mare necruțare.

Petersburg, 23 Maiu. Starea sănătății marelui principe George e îngrijitoare, amândou plumănil sunt atăcate. Intorcerea acasă, a fost amânata pe timp nedeterminat.

Țiganul cu trei suflete.

Poveste.

Ci-că țiganul ar fi rămas odată de nu mai avea nici cu de încăldi apa pentru mămăligă. Atunci plecă — vezi bine — la pădure să adune niscai surcele, or găteji or... ce-o găsi în sfârșit. 6r lă și un toporaș cu el să mai dea razna și prin craci mai sdravene, când i-o veni bine.

Decă ajunsese în pădure, se uită încoco, se uită încolo, mai în dreapta, mai în stânga... nimica totă pe jos: surcele mai de Dumneșu de felu, abia câte o sburătură de topor și mică, neșpornică. Craci mai subțiri mai erau, nu e vorba, 6r, cum gândea și țiganul: — Mai mare pocnetul și fumul de ele, de cit treba.

Negăsimd ce-i trebuia, pe jos, țiganul își aruncă ochii în sus.

O craci, cam câtă grosul piciorului, se întindea lungă hei! încolo, și plină, plină de crăculețe mai mici. Și mai avea și alta: venea la îndemână,

nu era așa sus de totuși, se totuși fi fost de un stat și jumătate de om, multu două.

Să și hotări țiganul să o dobor. Își scupă în palme, își încolci picioarele împrejurul copacului, și trăgându-se în mână ajunsese la craci, se puse călare pe ea și începă a da cu toporașul să o deslăpăscă de trunchiu.

Da țiganul cu nădejde ca să isprăvescă mai curând că-i era să nu dea cu ochii de cel pândar, când ecă un român trece și el prin pădure.

Se uită la țiganul sus și începe să riză, vedându-l că taie craca de sub el.

— O să cați, măi, cioră, fire-ai alu dracului, să fi sară ciocul din locu, îi dice trecându.

Țiganul auzind: „măi cioră“ îi și sare irima din locu; gândea că e pândarul. Se opri din dat și se uită repede jos. 6r vedându că nu e el — căci îl cunoștea — prinse curaj și răspunde:

— Ndecu, parc'ai fi Dumneșelea tu, să ști c'am să cați!

— Bine, dice românul, o să veți! Și-și urmă drumul.

— I-o fi necăz, că mă vede cu lemnu gros! cugetă țiganul.

Da înainte cu toporașul gândindu-se la alte.

Pe când era cu mîntea aiurea și totuși isbea în lemn, numai odată se aude un „troscu!“ prelung și craca se rupe cădendu cu țiganu cu totu.

— Hauliu! cugetă țiganul sculându-se de jos și frecându-se, că se isbise nițel cădendu — sa știi că hala a fost Dumneșelea! Mi-a dat da știrea saracu, și eu nu l-am crețut.

După ce cugetă așa, mai rămase nițel pe gânduri, și odată numai o rupse d'a fuga pe drumul pe care apucase Românul.

Românul se vede că avea de făcut cale lungă, că mergea încet.

Îl agunge țiganul.

— Sa ma erți, zău sa ma erți, Doamne, ca nu te-am ascultat adineori; cum ai dășit hașa a fost, ham cădutu cu craca cu totu.

— Ți-am spus eu?

— Așa e, ham fostu prostu Dōmne, 6r iartă mă și-mi fă ș'unu bine că totu ești bun la sufletu, spune-mi când moru.

Românul vedendu pe țiganu prostu vră să-l păcălescă.

Se făcu că se uită bine în ochii lui, îi căută în palmă, îl întorse, îl suci și la urmă îi dice:

— Păcatu de tine, măi țigane că ești tineru.

— Hauliu! Dar da ce mânca-te-aș? Nu mai ai vieță multă; când fi tuși de trei ori, să șei că mori.

6r după ce dice aceste cuvinte, plecă înainte lăsându pe țiganu înfricoșat în mijlocul drumului.

Se întorse bietul țigan în pădure — după aceea luă craca de o duse acasă, aprinse focul, puse de mâncare, 6r mâncare fii aia cu spaima în inimă? mai avea el chefu de ceva de acum? căci se gândea:

„Ce, e lucru mare tusea? Când cu gându nu gândesci, hait! ai tușitu; dac' ai tușitu de trei ori mori! ecă treba! Viața-i asta?“

Intr'o di, obosită și aprăpe leșinată, se scobori ea într'o vale întinsă și frumoasă. I-se pără, că acesta e valea aceeași în care mai trăise ea odată, 6r totuși pare, că s'au mai schimbat multe lucruri de atunci. Înainte de toate vede o stâncă uriașă ce-i sta în cale, care mai înainte de asta nu era aci, 6r oare era atât de pieșă, încatu nu era modru să te poți urca pe ea. Cântă calea să între mai departe în vale, 6r nu o află nicăiri.

Mergendu astfel pe lângă stâncă, vede un călător, care venia tocmai spre dēnsa.

— „Frate!“ — strigă ea — „cine a aședat aici stâncă acesta?“

— „Acēsta e stâncă celor trei draoi — răspune călătorul — ei au și pus'o aici, ca să închidă calea unei mame fericite. Dincolo de stâncă acesta au ascunsu copilul ei.“

Mama începă să țipe auzindu, că copilul ei se află dincolo de stâncă dracilor. Se repeși la stâncă ca să se urce și astfel să trecă dincolo, 6r călătorul o opri.

— „Stai, ce vrei? Sēu nu soi, că în dosul ei este o prăpastie?“

— „Atunci eu voiu rostogoli stâncă!“ — grăi desperata mamă — „Dumneșu mi va da putere!“ și începă cu mâine să împingă nesdrăvana stâncă; 6r înzardă! Dorul mamei e mare, 6r puterea ei e de totu mică, ca să potă prăvăli stâncă dracilor.

Isbucni în plânsete nenorocita mamă. Chiama omenii, și-i ruga să-i ajute; 6r unul n'avea vreme, celălalt n'avea voiă la lucrul acesta.

Astfel se munci ea singură timp îndelungat cu stâncă. Nimica nu o pută abate dela acestu lucru, nici Răutatea, nici Intriga, cari amândou veniră să o impedece și să o alunge dela stâncă, — 6r ea se apără cu o nemărginită statornicie.

Așa trecură ani după ani și ea neobosită împingea stâncă cu nădejdea în Dumneșu, sciind, că copilul ei e atatu de aprăpe de dēnsa.

Deodată se ivi lângă ea Speranța cu ochi albaștri, și cu zimbirea-i călduroasă turnă curaj și eroism în inima mamei.

Răutatea și Intriga nu mai sciau ce să facă de mulțumire, vedendu chinurile ei grele, 6r când observă că stâncă se mișcă, porunciră numai decatu celor trei draoi să proptescă stâncă cu labele lor murdare.

6r era deja târziu; puterea mamei clătină stâncă, 6r cei trei draoi, cari obosiră, începă să sbiere și să se vaiete desperați.

Stâncă se legăna din ce în ce mai tare, 6r Speranța cu ochi albaștri mereu șopti mamei încurajate: „Înainte, înainte!“

„Fiul meu, unde ești!“ strigă mama de dincoce.

„Mamă, mamă!“ se auzi de dincolo vocea unicului ei fiu. 6r vocea acesta nu mai era vocea unui copil mic, ci vocea unui tineru matur. Acesta turnă în sufletul mamei puteri nouă.

Ea își încordă puterile încă odată și stâncă se rostogoli șgomotcșu în prăpastie.

— „Unde ești, fiul meu?“ întrebă mama cu bucurie.

— „Mamă, mamă, aicia-să, și acuma nu mai există putere, care să ne mai

potă despărți vr'odată!“ dice el alergându spre mamă-sa.

Vesela mamă își îmbrățișă fiul și-l drăgosti plângendu de bucuria revederii; lacrimile acestea însă nu mai erau ale mamei desperate, ci erau lacrimile mamei fericite, care și-a regăsit fiul ei pierdut.

Intr'aceea se auzi lângă ei strigăte și vaiete desperate. Răutatea și Intriga grăbire și aci, încercându-se a despărți și de astă-dată, 6r toate încercările lor au fost zadarnice, căci mama și fiul se îmbrățișară așa de strins, încatu nici o putere nu-i mai pută despărți.

Răutatea și Intriga infuriate scrișneau din dinți și încălecându norii, cu o furie turbată sburară, ca în vece să nu se mai re'ntoră.

— „6r ce vei face cu cei trei draoi?“ îl întrebă mama, după-ce trecu peste momentele prime ale bucuriei sale.

— „Li voiu pedepsi!“

— „Nu, fiule!“ dice fericita mamă, „ci rupe-le numai oârnel, ca să nu mai potă face rău! Fericirea noastră să li fiă

Se intristase țiganul de nu i se mai ivea zîmbet pe față, și slăbise mai ca un ogar.

Intr'o zi plecă avîndu trebă la oraș.

Pe drum iaca tuși odată.

Ii și trecu ca un fier ars prin inimă.

— Țin'tea Danciule, că ți-a isit hunc sufletu, dișe elu oftîndu.

Mai merse ce mai merse, hait! mai tuși odată.

— Țin'tea, țin'tea Danciule, ca mai hai hunc sufletu! dișe țiganul galben la față și tremurîndu vargă.

Er când tocmai trecea dincolo, la un locu, așa pe la mijlocul drumului, mai tuși odată. Și se trînti țiganul jos gîndindu c'a murit.

Stăt elu acolo cu fața 'n prafu mai multă vreme, până ecă se audiră pocnete de biciu, și clopoței și chioțe de surugiu. Pase-mi-te unu boeră trecea într'unu poștalionu cu patru cai naintași.

Veneau caii în gónă, dér naroc, că vizitiulu vechu unu omu josu pe cale și opri caii la vreme.

Socotîndu că e vre unu omu bețivă cădutu, îi strigă:

— Scól'mă, bețivule, de acolo, că e calea strimă și n'am pe unde da.

Țiganul aș! de unde se se scóle. Numai ridică nițel capu și dișe:

Ce vorbesoi cu morții, bre, că te-o bate Dumneșlea!

Surugiulu decă aude așa, nici una mică două îi trage unu stîrcu de biciu.

Odată sari țiganul în susu țipîndu și frecîndu-se de usturime. Apoi se duce la trăsura, scôte căciula, și intrăbă pe boeră:

— Ce se-ți dau boerule, semy vinđi mie hala de inviéză morți?

Dintr'una dintr'alta boerulu ca se-și facă risu, se vede, căci îi spusese țiganul ce are să facă cu el, porunci surugiulu să i schimbe biciulu pe ce avea țiganul în pungă, și plecă.

Ce se gîndise Danciulu?

— Dau ce am hîn pungă, dér fiă ca și căștigul! unulu se inviéză și-mi scoțu paralele; hailalți or fi pa dasupra... Mi-a pus Dumneșlea mâna'n capu.

Urmîndu-și drumul așa făcîndu planuri de bogăția, ecă dă printr'unu sat, și, cum se întemplă, în sat unu mortu.

Țiganului îi zîmbi mustața.

— Heaca prilejul! dișe elu.

Intră colo țanțoșu în curte și dișe rudeloru, carî plîngeau și se vâtau după mortu:

— Ce-mi dați, mei, se 'nviéză pe mortulu?

Fugi d'aci bălaure, îi răspuse unu că dau d'a asvirite cu tine; n'avem noi destule pe capu, mai veniși de ne încurci și tu?

Aș! țiganul o ținea una că-lu inviédă.

Bieții omeni vechendu-lu sumețu, și cum e omul făcutu se nădăduescă, se invoiră se-lu ingăduie se încerce. Ilu lăsară singuru în odaie cu mortulu, — c'asa ceruse elu — și așteptau afară.

Incue țiganul ușa și începe se dea cu biciulu în mortu. Ala mortu ca toți morții de unde se se deștepte? Se necăja țiganul, asuda, injura, dedea... geaba! țaranii nerăbdători că prea stă multu, intrară și vechură cum și ce felu.

Ce bătaie mîncă țiganul, vai de mămuloa lui, numai elu șcie:

— Bine măi haramină, cum se ne-cinsteșei tu mortulu, și dai! — În locu se scoți căciula din capu și se te închină și se dișe: Dumneșeu se-î ierte păcatele!... Și curgeau palmele și pumnii ca plôia.

— Lasăți-mă, c'asa hoi dișe d'aci înainte, lasăți-mă că m-ați honorat?... Ilu făcură scăpatu.

Porni țiganul, când se vechu scăpatu, de nici sfântu Ilie nu-lu mai prin-dea și dișea în gîndu mereu vorbele ce-lu învășaseră omeni, ca se nu le uite și s'o mai pață și altădată.

Nu merse multu așa și vechu, pe unu locu viranți, doi inși tîindu unu porcu.

Cum îi vede de departe scôte căciula și începe se se închine și se dișe: Dumneșeu se-î ierte păcatele!... Dumneșeu se-î ierte păcatele!...

Omenii bănuiră, că vrea se-și bată jocu de ei.

Mi îi luă luară la palme.

— Ian uit'te mă, stanca naibi s'a găsită se riză de omeni! ziceau ei pe când îi cărau.

— Nu riđu, zău, nu riđu, așa ma învățat alții se dișe!

— Apoi rēu te-a învățat; tu altădată se nu ma faci așa oi se dișe: „măncal-ați sănătoși cu nevastă cu copii...”

— Hașa oi dișe, saraculu de mine numa lasăți-mă.

Ilu lăsară omenii și plecă înainte.

Mai încolo nițel, dădu d'unu popă, care lepăda în drumu nișce lături.

Danciulu nici nu-lu vechu bine și începă;

— Măncale-ai sănătoșu, cu nevastă și cu copii!

Popa îndărjitu odată se repeđi în părulu lui:

— Bine mei țigane, cum se mîncă eu lături cu nevasta și copii, nu ți-e rușine obrazulu se vorbești așa?... Se fi totu scupat decă ți-a fostu scărbă, dér se dișe așa cuvinte?

— Las'că scupă al'dată, taică părinteo, scupă zău, numa iartă-mă!

N'apucă se esă din sat și dădu cu ochii de două babe, carî își cătau în capu.

Elu începe se le scuie.

Una dintre babe pune mâna pe-o prăjină și croește-lu.

— Cum se ne scuipi tu pe noi, femei bătrane, deșuchiatule! nu ți-e frică de mânia lui Dumneșeu? În locu se ne dai frumosu bună ziua ca unu drumețu cinstit, ori se pui și tu capu icl în polă și se ne rogi se-ți căutăm și ție...

— Hașa am se faot, mătușă d'acu sa ma iertați.

Era țiganul ruptu, vai de capulu lui: unde se pipăia ilu durea. Abia mai mergea, și mai avea o bucată bunicică până la oraș. Dér ce era se facă? se ducea înainte, că era mai puțin până la oraș, decă până acasă de s'ar fi in-torsu, și nu'i trecea, bietu, prin minte, că o se mai pață ceva. Elu, ca se fiă cu cugetulu curat, ce făgăduia, ținea că era cinstit, saraculu. Făgăduise babelorū că altădată o se dea bună ziua și o se pue capulu rugîndu-se se-î caute și lui?... Așa și făcu. Pe unu câmpu mai departe de sat, nișce câni se lăseră la bătaie de la unu stărvu.

Elu de colo:

— Bună ziua! și bagă și capulu rugîndu-se se-î caute 'n capu.

Câni cum erau îndărjiti în bătaie, nu lu vechură dintăiu, că altminteriu, pôte ar fi fugit; și, până se bage de sémă, ilu scărmănară de, ca pe elu.

Ajunse la orașu schilodit de nici dracu nu l'ar mai fi cunoscut. Stăt la nișce rude până se mai vindecă din dureri și pe urmă o luă spre casă.

Pe drumu trebuia se trecă la unu locu, o punte peste o apă adăncă și repede. Ce-î trāzni țiganului prin capu:

„Nu, că elu multu a umblat, da'n cefă nu s'a uitat”,

Se rezemă de apărătoarea punții și se înclină pe spate, dór de și-o vedea cefă, oglindindu-se în apă.

De unde s'o vază? Dér elu nu se lăsa; până ce totu impingîndu-se, se rupse lemnulu, fiindu putredu, și cădă în gârlă.

De-acuma vede ceafa....

„Revista nouă.” Dumitru Stănescu.

Descântec

de faptu și intruele.

S'o luat N

Dela casă

Dela masă

Sănătoșu frumos,

Pe cale, pe cărare,

S'o dus în poena mare

Pe șesulu frumos

La mărulu tufos.

Pe nime n'o vechut,

Pe nime n'o audit,

Făr' pe Irodă împărat

Cu Irodă împăratăsa

Pe feciorii săi

Cu fetele sale,

Cu slugii săi

Cu slujnicele sale,

Cu hinteaele sale

Cu totul și tôte ale sale.

In ce oră m'o vechut

Mare mânie pe mine-o pus

Tare m'o ciufulit,

Tare m'o batjocorit,

Șerpi, erbi, de pēră m'o 'nodat,

Creeri m'o tulburat,

De ochi m'o încruntat,

De nasu m'o cărnit,

De gură m'o amuțit,

De urechi m'o asurdit,

De mînur m'o sluit,

De picior m'o bolnăvit,

Cu ciufulitur ciufulitu-m'o,

Cu imbulđiri imbulđitu-m'o,

Cu țepi ințepatu-m'o,

Cu săgeți săgetatu-m'o,

Cu hinteanele călcatu-m'o,

Cu faptu înfăptatu-m'o,

Susu în vîntu suflatu-m'o,

Josu la pămîntu țipatu-m'o,

Ca o mînușă de cănepă melițatu-m'o,

Cu intruele intruelatu-m'o,

Eu m'am cantat,

M'am vâetat

Cu glaslu mare până'n ceru

Cu lacrimi lungi până'n pămîntu.

Nime nu m'o vechut,

Nime nu m'o audit,

Fără Maica Domnului.

Din pórta cerului,

Bine m'o vechut,

Bine m'o audit

Și'nainte m'a eșit.

— Ce te cantă, N?

— Ce te vaeți, N?

— Bine faci, Maică Sfântă

Că mă veđi

Și m'ntrebi.

Cum nu m'oiu cînta

Cum nu m'oiu vâeta,

Că m'am luat

Dela casă, dela masă

Sănătoșu, frumos

Pe cale, pe cărare

Și m'am dus în poiana mare

Pe șesulu frumos

La pululu tufos

(etc. se repetă rîndurile dela începutu.)

O dișe Maica Sfântă:

Nu gîndi nimicu, N.

C'oiu lua buciomu de aur

În mâna dreaptă

Ș'oiu bucina în lumea tótă,

În țera tótă,

În văile strălôse,

S'orū strînge tôte dișele,

Tôte bunele,

Tôte vîntôsele

Tôte frumoșele,

Tôte iestrele,

Tôte măestrele.

O luat Maica Sfântă

Bucinu de aur

În mâna dréptă

Ș'o bucinat în lumea tótă

În țera tótă

În văile strălôse;

S'orū strânsu tôte dișele,

Tôte bunele

Tôte vîntôsele,

Tôte frumoșele,

Tôte iestrele,

Tôte măestrele

Ș'o dișu:

O! Maica Domnului,

Din pórta cerului,

Ce ți-am trebuit

De-ai luat bucinu de aur

Ș'ai bucinat în lumea tótă,

În țera tótă,

În văile strălôse?

„Mi-ați trebuit haite de căne

Să vedu de unde

Ce-ați luat,

Ce-ați stricat,

Ce-ați batjocorit,

De ce-ați luat puterea trupului

Dipsena sufletului

A lui N?

Curîndu s'o aduceți

În astă apă s'o puneți,

Că de nu-ți aduce-o de bună voiă

Îți aduce-o de mare nevoiă.

pedepsă. Conștiința și disprețulu omenilor cinstiți se-î mustre.”

Așa dișe mama, ér bunulu ei fiu i-se supuse.

Dracii plîngîndu fugiră în iad. Și acésta dēu este o fericire, căci atunci când plîngă dracii, omenilor li merge bine.

Poesii populare.

Culese din popor.

Unde-ai plecat, dorule?

— La voi, pușorule.

— Da la noi de ce mai vii

C'a venit uritu'ntei

Și s'a pus la căpătăi,

Dac'am vechut și-am vechut

Că alta nu-i de făcut

La potică'n Răciu*) m'am dus

Poticăreșu mi-a spus,

Că leacuri de urit nu-să

Numai popa și-unu diao

Și patru scânduri de brad,

*) Unu sat lângă Mercură.

O pētră mare la capu,

Să rămăi mândră cu drag.

*

Pe cărare prin grădină

Dau de Leana la fântăna.

Tinsei mâna de călare

Se-î iau la Ileana flóre.

N'a fostu flóre, ci-a fostu focu

De nu mai pot sta pe locu.

— Mă dusei la Leana-acasă

Și legu calulu de ferăstră

Cu căpēstru de mētase

Impletit de Leana'n șese

Și vrui se-î strig: Jupănesă...

— Bărbatul șede la masă,

Leana la focu mănioșă.

Dér pe ce te-ai măniat?

— Da pe reul de bărbat

Că l'am găsit la orișă beat.

Ea acasă l'am adus

Și după masă l'am pus;

I amu pusă cină-amu pusă lumină

Cum e data la stăpană.

Elu în locu de mulțămire

M'anjurat, m'a scos din fire,

Er în locu de lăudat

M'a luat de după capu,

Și'n locu de sărutătură

A luat o sburătură

Și m'a lovit peste gură.

— Haida Leană se fugim

Numai amēdoi se fim;

Să fugim, să trecem Oltu

Că pe aicea ne a armu focu.

Poēna, 1891.

Iónu Șerbu,

croitoru.

De-aci pân' la badiulu meu

Nu-i nici dealu, nu-i nici pēră

Cu mătură de busuioacă mătura-voiu
Cu cercală roșă cerca-voiu
Intr'o lăcriță neagră infunda-voiu
In marea roșiă țipa-voiu
Acolo se pei
Acolo se răspei,
Ca stropitul în cărare,
Ca roua de sóre.
— O, Maica Domnului,
Din porța cerului!
Lasă-ne vie pe pământu,
Că noi ne-om duce
Și-omă oăta puterea trupului
Și dipsenia sufletului
A lui N.
In toți munții
Pe sub toți molișii,
In toți fagii
Pe sub toți copacii,
In toate umbrele
Pe sub toate frunzele,
In toți stani
Pe sub toți bolovanii,
In toate vadurile
Pe sub toate petricelele,
In toate ierbile
Pe sub toate petrile,
Inapoi aduce-omă
In astă apă pune-omă,
Cine-a bea și s'a spăla
I-a veni sănătatea,
Mândră și curată
Cum a fostă întâiași-dată.

Recetă: Se descântă de trei ori
în apă orișinară. Dacă descântă în
apă, te scapă în ea; ér dacă descântă
în vinarsă, te spell cu vinarsulă preste
totă corpulă, ori te spell unde ești
umflată și ai durere.

Rumcu, 1891.

Culesă de Nicolau Mihaescu.

MULTE ȘI DE TOATE.

Obiceiuri țigănești.

Despre încoronarea de mai nainte
a regelui Țiganilor din Irlanda, scrie
un martor ocular următoarele: Era
cătră finea anului 1840, când în Ietholm
Conunon s'a săvârșit actul solemn.
Noul rege al ămenilor aramii se
numea Carolă Blythe. „Trăiescă Carolă
I“, striga poporul, pe când musica
intonă „Good save the queen.“ După
aceea se aduse un cal alb cu oăda
lungă; mai înainte însă de a-l încăleca
noul rege, trebui să observe mai multe
formalități, să încunjure de nouă ori
calul, să se prostere la pământ, să
ridice piciorul stâng al calului ș. a.
Apoi se puse convoiul în mișcare, în
fruntea lui regele călare; doi servitori
fi duceau calul de căpăstru. În dă-
rățul regelui călărea armașul său pe
un asin. Când ajunseră lângă o pătră
mare numită „Stobstone“, regele descă-
lecă și se sui pe pătră. Aiof îi atărnă
de gât o piele de iepure, pe care o
țină în totă decursul festivității. Apoi
se puse jos, și fiind-că nu aveau ulei,
fi unseră capul o rachiu. Apoi toți
cei de față beură rachiu în sănătatea
regelui lor și-i strigară în limba țigă-
nescă un puternic „Să trăiescă.“ Apoi
totă alaiul se întorse cântând și chi-
ind în orăș. Intr'o cărciumă de rând
era întinsă o masă mare. Mai întâi
beură în sănătatea „regelui“, în vreme
ce musica intona cântecul „Fii pre-
mărită, o tu rege Carolă.“ Apoi se ri-
dică regele Carolă și ținu cu voce pu-
ternică o lungă cuvântare ală cărei
conținut era: „că el va asigura pe
țiganii de bunăvoința sa, că fericirea su-
pușilor săi îi va sta în totă-déuna la
inimă și că le va apăra drepturile lor.“
Cuvântarea acăsta fű primită cu tunete
de aplause.

*

Lécu în contra beției.

Un medic și diarist rusesc cu
numele Portugalov, s'a interesat mult
să cunoscă, ce este beția și cum s'ar
pută aceea vindea. După mai multe
esperimentări s'a convins, că beția este
o adevărată bolă, și fiind-că se dăce, că
nu e nică o bolă fără lécu, medicul

Portugalov și-a dată totă silința să afe
și lécul pentru bóla beției. Resultatul,
la care a ajuns el, dăcă e adevărat
ceea ce se scrie în Garașdanin, este până
acuma admirabil. A făcută adecă acest
medic încusit o încercare cu un fel
de otravă tare numită strychnină. Cam
în 200 de picuri de apă se topește un
gram de strychnină și cu acăstă solu-
țiune se face apoi bețivului în fi-care
și injecțiune sub piele, — acăsta duréză
o săptămână, multă o săptămână și ju-
mătate. Efectul acăstei lecui după cum
spun, este admirabil. După câteva in-
jecțiuni dintăi, bolnavul și începe să
se disgate de beuturile spiritușe, ba
dăcă s'ar întempla, ca după injecțiunile
dintăi bolnavul totuși să bea beuturi
spiritușe, — după ce lui Portugalov
i-s'a întemplat cu cățiva bolnavi, — în
casul acăsta bețivului i-se face foarte
rău, capătă durere mare de cap și
bătaie de inimă. După ce însă bețivului
i-se face injecțiunea cu strychnină în
decursul tuturor ăilelor prescrie
pentru acăsta, el n'ar mai lua beutură
bețivă în gura lui pentru lumea totă.
Acăsta ar fi lucru mare; renumitul
medic rusesc face acum numai încer-
cări și dăcă va avé norocul să isbutescă
deplin, după cum speréză din semnele
arătate până acum, atunci el va avé
marele merit de a mântui societatea
omenescă de ticăloșă bóla a beției.

Găini cu față omenescă.

După cum se scrie din Londra, în
localul de petrecere „Aquarium“ e
pusă o găină, a cărei cap reprezintă o
față omenescă en miniature și a cărei
picior se termină în degete de formă
omenescă. Un bietă jidov venit din
Rusia a cumpărat-o în Riga pe preț
de 40 cr. Găina acăsta se numără la
specia numită „de Hamburg“: fața ei
e foarte naturală. Un diar dăce
despre acăsta: „Mai trebuie numai un
ocoșu cu față omenescă, dăcă se pôte
chiar cu mustăți și barbă, apoi va
fi o frumoșă părechă!“

Ultimă.

Giorgina: Mamă, Dionisie a voit
ier și mă sêrute. — Mama: Și tu ce
ai dîșit? — Giorgina: Eu am dîșit, că
nu-i iertat. — Mama: Și nu te-a sêrutat?
Giorgina: — Nu, prostul.

Sciri comerciale.

Budapesta, 16 Maiu. Negotul de
produse a început, în săptămăna tre-
cută, a se desvolta totă mai bine; tim-
pul călduros a promovat în mod
însemnat vânzarea unor articuli de
manufactură. Numărul a fost rău
peste săptămăna. Interesele 3 1/2—3 5/8 %.

Cereale. Pe piețele esterne ten-
dență de urcare aproape pretutindena.
In B.-Pesta gradul a început ferm,
ba s'a urcat cu 50 cr. spre fine însă e
mai scăput încă cu 20—30 cr. Mișca-
rea totală 110.000 m. metr. — Sécara
bine căutată. S'au vëndut 20.000 m.
metr. — Orșă, ofertă bunișoră, căutare
moderată. — Porumb, preț ca în sêp-
tămăna precedentă. — Ovășulă, negot
cam slăbuț.

Coloniale. Din cauza sêrbătorilor
negotul n'a fostă prea însemnat. Za-
harul neschimbat în preț. Caféa s'a
urcat cu 2—3 fl.

Victualie. Ouă au intrat mai pu-
ține săptămăna trecută; s'au vëndut
50—51 la 1 fl., lada de 1440 cuș cu
27.50, 28.50 flor. — Galițe au intrat
multe la tîrg, de aceea prețurile din
săptămăna premergătoare numai cu greu
s'au putut menține. Găsoe grase no-
téză 4.50, 5.50 fl., găini 1.20, 1.50 fl.,
rațe 1.30, 1.50 fl., curci 3.40, 4.50 fl.
pui tineri 0.80 1.10 fl. — tôte cu păre-
chia. — Untulă, de fierț 80—90 fl., de
măș 100—140 fl., o sută de klgr.

Pășăioșe. Tendență domolă ca și
până aci. Mișcare mărginită. Prețurile
au rămas totă ca în săptămăna premer-
gătoare.

Pentru lăna fabricanții așteptă se-
sonul din estă an; vechiă s'a vëndut
forțe puțină.

Florăr.	Sórele	Căend. Gregorian	
		24 Ioana	25 Urban
12 SS. German și Epif.	4.13	7.40	7.41
13 Mart. Glicheria	4.12	7.41	7.42
14 Mart. Isidor	4.11	7.42	7.43
15 Păr. Pachomiu	4.10	7.43	7.44
16 Cuv. Teodor	4.10	7.44	7.45
17 St. Ap. Andronicu	4.9	7.45	7.46
18 Mart. Teodot.	4.8	7.47	7.48

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 Maiu n. 1891

Săminte	Cualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până
Grâu Bănățenesc	80	—	—
Grâu dela Tisa	80	10.35	10.50
Grâu de Pesta	80	10.30	10.45
Grâu de Alba-regala	80	10.35	10.50
Grâu de Bácska	80	10.35	10.50
Grâu ung. de nord	80	10.20	10.35

Săminte vechi ori nouă	soiul	Cualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilgr.	
			dela	până
Sécara	nutreț	70—72	8.20	8.35
Orșă	de vinars	60—	6.90	7.10
Orșă	de bere	62—	7.20	7.50
Orșă	de bere	64—	7.70	8.40
Ovăș	—	39—	6.85	7.20
Cucuruz	bănăț.	75—	6.70	6.75
Cucuruz	altă soi	73—	6.65	6.70
Cucuruz	—	—	—	—
Hirișcă	—	—	7.60	7.90

Produse div.	Soiul	Cursul	
		dela	până
Sem. de trif.	Lupșă ungr. francesă	42—	44—
—	—	—	—
—	—	—	—
Oleu de rap.	roșiă rafinată dublu	42—	44—
Oleu de in	—	37.50	38.50
Uns. de porc	—	5.50	5.75
—	dela Pesta	53—	53.50
Slănină	dela țără sventată afumată	—	—
—	—	44—	45—
Său	—	50.50	51—
—	—	34—	34.50
Prune	din Bosnia în buț din Serbia în sac slavonă nouă bănățenescă din Ungaria unguresc sêrbesc brută	—	—
Lictar	—	23—	24—
Nuci	—	—	—
Gogoși	—	—	—
Miere	—	—	—
—	galbină strecurată de Rosenau	29.50	30.50
Ceară	brută	133.	134.
Spirt	—	18.50	19.50
—	Drojdințe de spirt	20.50	21.50

Bursa din Bucuresci din 19 Maiu.

Valori	%	se cump
Rentă română perpetuă 1875	5%	101.—
Renta română amortisabilă	5%	99.1/2
— ditto	4%	86.7/8
Renta rom. (rurale convertite)	6%	100.1/2
Oblig. de stat C. F. Române	6%	—
idem idem	4%	—
Imprumutul Openheim 1866	8%	—
Imprumutul Oraș. Bucuresc	5%	85.3/4
idem idem din 1884	5%	—
idem idem din 1890	—	97.1/2
Impr. or. B. cu prime Loz. fr. 20	—	—
Credit fonciar rural	7%	104.—
idem idem	5%	100.3/4
Credit Fonc. Urb. din Bucuresci	7%	104.1/2
idem idem	6%	102.1/2
idem idem	5%	97.1/4
Credit Fonc. Urban din Iași	5%	87.—
Oblig. Casei Pensiunilor fr. 300	10 fr	27.5—
—	V. N.	—
Banca Națion. ult. div. 83.—	500	1453.—
Dacia-România ult. div. 30 lei	200	343.—
Națională de asig. ult. div. 32 lei	200	—
Banca Rom. ult. div. fr. 15.—	500	—
Soc. Rom. de Constr. ult. div. 5 l.	250	—
Soc. Bazalt. Artif. ult. div. lei 30	250	—
Soc. Rom. de Hărtie ult.	100	—
Soc. de Reas. ult. div. 15 l. aur	200	—
Societ. de Constr. ult. div.	—	—
Societ. de Hărtie ult. div.	—	—
Agio în Bursă	—	—
Rubla de hărtie	—	—
Banca Națion. a României	—	—
Scompt.	5%	—
Avansuri pe efecte	6%	—
vansuri pe Lingouri	5 1/2	—

Tîrgul de rimători din Steinbruch. La 18
Maiu n. starea rimătorilor a fostă de 139.165
capete, la 19 Maiu au intrat 685 capete și
au eșit 1277 rămânendă la 20 Maiu un număr
de 133.573 capete. — Se notéză: marfa un-
gurescă veche, grea dela 41 1/2, până la 43 1/2 cr.

marfa ungurescă tineră grea dela 45 cr. până la
46 cr., de mijloc dela 45 cr. până la 46 1/2 cr.
— ușoră dela 46 1/2 cr. până la 47 cr. — Marfa
țărănescă grea dela 42 până la 44 cr. — de
mijloc dela 44 1/2 cr. până la 45 cr. ușoră dela
46 cr. până la 47 cr. — Marfa de România
de Băkonj grea dela — cr. până la — cr. tran-
sito mijloc grea dela — cr. până la — cr.
insă transito ușoră dela — cr. până la — cr.
transito de țepoșă grea dela — cr. până la — cr.
transito mijloc grea dela — cr. până la — cr.
Marfa sêrbescă grea dela 45—45 1/2 cr. tran-
sito, mijloc grea dela 45 1/2—46 cr. transito.
ușoră dela 45—45 1/2 cr. Porci îngrășați de un
an dela — cr. până la — cr., îngrășați cu
cucuruz dela — cr. până la — cr., îngrășați
cu ghindă dela — cr. până la — cr. Cântăriți
la gară cu 4 1/2.

Cursul pieței Brașov.

din 25 Maiu st. n. 1891

Bancnote românesc	Cump. 9.31	Vënd. 9.35
Argintă românesc	9.24	9.29
Napoleon-d'or	9.31	9.35
Lire turcesc	10.54	10.59
Imperial	9.53	9.56
Galbin	5.42	5.47
Seris. fonc. „Albina“ 6%	101—	7—
— 5%	9.50	6.4
Ruble rusesc	135.—	136.—
Mărci germane	57.—	57.50
Discontulă 6—8% pe an.	—	—

Cursul la bursa din Viena.

din 22 Maiu a. c. 1891

Renta de aur 4%	104.60
Renta de hărtie 5%	101.40
Imprumutul căilor ferate ungare	—
aur	116.75
— dito argint	99.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [1-ma emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [3-a emisiune]	118.25
Bonuri rurale ungare	92.10
Bonuri croato-slavone	104.60
Imprumutul cu premiul unguresc	136.50
Despăgubirea pentru dijma de vin unguresc	—
Losurile pentru regularea Tisei și Sghedinului	129.—
Renta de hărtie austriacă	92.30
Renta de argintă austriacă	92.15
Renta de aur austriacă	110.75
Losuri din 1860	139.25
Acțiunile băncii austro-ungare	998.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	846.—
Acțiunile băncii de credit austr.	300.—
Galbeni împărătesc	5.54
Napoleon-d'or	9.36
Mărci 100 împ. germane	57.85
Londra 10 Livres sterlinge	118.95

(Cu cea mai deplină încredere) se pôte întrebuința un medicament de casă în contra bólelor de stomach, când sute de scrisori de mulțămire dovedesc efectul escelent. — „Balsamul de viță (Lebensbalsam) ală lui Dr. Rosa“ din farmacia lui B. Fagner în Praga se bucură de aceste doveți foarte număröse, căci scrierile de mulțămite se înmulțesc pe fi-care di. Balsamul de viță ală lui Dr. Rosa celă adevărat este de căpătat aproape în tôte farmaciele din Austro-Ungaria.

Proprietar:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil interinal:
Gregoriu Maior.

145—91

598,1

Arverési hirdetmény.

A brassói kir. járásbírósi végrehajtó részéről közhírré tétetik, miszerint a brassói kir. törvény-széknek 1569/91 számú végzés és a brassói k. járásbírósnak 2708/91 számú megbízása folytán Fettescu A. V és társa ellen 707 frt. 29 kr. tóke s j. erejéig „Albina“ takaré- és hitel-intézet részére bíróilag lefoglalt több rendbeli ingóságok, jelesül különféle gyapju becsérték 731 frt. 10 kr. Brassóban felperesi raktárában a helyi vasut állomásnál t. é. május hó 29-ik napján 3 órakor délután a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett nyilvános árverés útján el fognak adni. A lefoglalt ingóságok netaláni elsőbbségi igénylői figyelmeztetnek, hogy jogukat alólirt kir. bírói végrehajtónál az árverés kezdetéig szabályszerűen érvényesítsék, mert különben igényeik figyelmen kívül fognak hagyatni.

Kelt Brassóban, 1891 évi május hó 16-án.

Langer Elek,
kir. bírósi végrehajtó.

Ganz seid. bedruckte Foulards fl. 1.20 bis fl. 4.65
 450 verfh. Dessins) — verj. roben- und stückweise porto- und zollfrei in's Haus das Seiden-
 fabrik-Depôt G. Henneberg (K. u. K. Hofstef.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10
 fr. Porto.

Chiar acum a eșitū de sub tiparū:

„TRANDAFIRI ȘI VIORELE“

Poesii populare, culese și ordinate de Ioanū Popū Reteganulū, învățătorū.

Edițiunea II-a amplificată.

Prețulū unui esemplarū speditū franco e 60 cr.

Se pōte procura dela Tipografia „Aurora“ A.

Todoranū din Gherla—Szamosujvár.

594,3-2

Stai! Ce este aici? Incălțăminte aprōpe de gēba!

Unde?

568,10-6

In stabilimentulū de ghețe și pālării

alū lui

IOANŪ SĂBĂDEANU,

Brașov, Strada Căldărarilor, 10 nou, 485 vechiu.

Rară ocaziune de cumpărare și vëndare.

Prin desființarea unei societăți mari pentru fabricarea încălțămintelor, mi-a suc-
 cesū sē cumpărū într-unū modū favorabilū o mare partiā de încălțăminte modernā, so-
 lidā, fabricatū prōspētū și tōte lucrute cu mână (nu cusute cu mașina), așa încātū
 sunt pusū în piacūta pozițiune — ca până când imi va ajunge cantitatea sē o vëndū.
 părechia de ghețe fine de piele de vacsū sēu de patent pentru bărbați numai cu
 fl. 2.90 și o părechia de ghețe de dame de piele de gems, de patent,
 sēu de vacsū cu fl. 2.90 înșē numai plătiți în bani gata.

A câștiga puținū, a vînde multū, a nu scrie nimicū în catastivū, acesta e principiulū meu
 Prețurile reduse ale mărfurilor, cari nu sū cumpărate în partiā.

Ghețe de bărbați:

Ghețe de vacs și patent cu cuie dela fl. 3.10 în sus	Ghețe de vacs și de piele de Buoff fl. 2.70
Ghețe din piele patent 3.50	Ghețe de gems, piele satinată, cele
„ de gems și de piele de vițel cu cuie 3.80	mai fine fl. 3.50
„ fine din piele de vacsū sēu	Ghețe de piele de mănūșe fl. 3.80
de mănūșe franțuzescā 4.50	Ghețe de piele de mănūșe cu lacū fl. 4.50
„ „ lacū de salonū 4.80	Ghețe pentr. urecatū munții fl. 3.80
„ „ piele de Cid (mănūșe) 4.50	Ghețe de brūnel fl. 2.80
Din piele patent. și de vacs pentru urecat	Pantofi de brūnel cu șinōre (șirețe)
munții dela fl. 4.50	de încheiatū fl. 2.50
Pantofi pentru promenadă 3.-	Pantofi de brūnel de piele de gems, de
Cisme scurte fine de piele de vacsū	lacū și de bronț (auriū) scobiți pen-
cu 2 tălpi 6.50	tru dansū fl. 2.-
Cisme lungi de vëndatōre din iufț	Pantofi de gems și piele pat. cu șinōre fl. 2.60
rusecū adevēratū 9.50	Pantofi de drill în colorī diferite fl. 1.80
Cisme de vëndatōre de iufț 7.50	Pantofi de c sū și pentru gimnasticā
Cisme pentru lucrători de piele de	precum și papuci de casā fl. .80
vacā 5.50	Ghețe pentru copii de gems sēu de
Pantofi de casā și pentru gimn. 90	piele de glacē cu nasturi fl. 1.25
	Pantofi de copii în tōte colorile, cu
	nasturi sēu legături fl. 45

Ghețe de dame.

Diferență în prețuri:

Pentru beseturi și capacū 50 cr., pentru talpā duplā 30 cr., pentru talpā de Lipsca (pingea)
 50-cr., și pentru încheiatū la o parte cu nasturi 50 cr., se socotesc mai multū.

Tōte celelalte încălțăminte aici neamintite se găsesc cu prețuri scădute.
 Specialități de încălțăminte finā: de Carlsbad, Viena, Parisū etc. pentru Bărbați
 și Dame de Chevrux în Polonese și Sport cu nasturi, Pantofi etc., se potū căpata cu
 prețuri reduse. Comande după măsurā și reparaturī se primescū și se executā prompt.

Comande din afarā se vorū efectui promptū cu rambursā indicându-se
 mărimea, forma și calitatea încălțăminte, cari decā nu se potrivescū se
 potū schimba.

Mare depositū de pālării de bărbați și copii de filz (pāslā) și de sporterie forte eține.
 Gamașini de piele, căciuli de bărbați pentru voiajiu și căciuli comode dela 30 cr. în susū.

Stai! Ce este aici? Incălțăminte aprōpe pe de gēba.

Turnătoria de ferū și fabrica de mașini a lui SCHLICK

SOCIETATE PE ACȚII IN BUDAPESTA. BIROULŪ IN ORAȘŪ ȘI DEPOSITULŪ
 FABRICA ȘI BIROULŪ CENTRALŪ: VI., Kūlső vācz-ūt 1696/99, BIROULŪ IN ORAȘŪ ȘI DEPOSITULŪ
 VI., Podmaniczky-uteza 14,

Recomandā escelentū construatele

Garnituri de treieratū cu aburū și cu vērtejū (Gōpel),
 precum și cu mai multe din cele mai mari premii distinsese

Pluguri patent. ale lui SCHLICK cu 2 și 3 brazde,

Pluguri Rayol patent.,

Pluguri-Rayol, Pluguri originale ale lui
 Schlick și pluguri Vidats pentru o brazdā,
 unelte pentru lucrarea pământului, grape și
 spārgētōri de bulgāri.

594,24-11

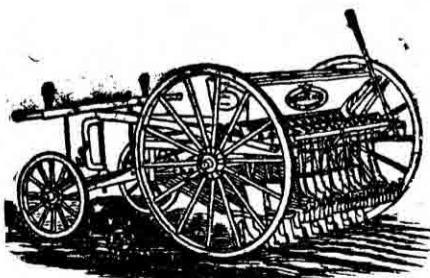
Mașini de semānatū în rānduri „HALADAS“, patentate ale lui Schlick.

Mai departe s'afļā în depositū mori pen-
 tru curățitulū cerealelorū (sistemū Baker
 și Vidats), mașini pentru prepararea nu-
 trețului, batōze de porumbū (cucuruza),
 mori pentru uruitū, mori de uruiālā cu
 putere de aburū „Hungaria“ patent. lui
 Jokāy, mori de măcinatū și instalațiuni
 pentru mori de uleiū.

Mașini originale americane de sece-
 ratū și legatū snopii, mașini de cositū
 ērba, cai ferate pentru cāmpū etc.

Prețurile cele mai eține. — Condițiuni favorabile pentru p atā.

Prețuri-curente la cerere gratis și franco.

Ajutorū grabnicū și sigurū

pentru

SUFERINȚE DE STOMACHŪ ȘI URMĂRILE ACESTORA!!

Mijloculū celū mai bunū și eficece pentru mântinerea sântății, curățirea su-
 curilorū precum și a sângelui și pentru promovarea unei mistuirī bune este deja
 pretutindēnea cunoscutulū și plăcutulū

„Dr. Rosa's Lebens-Balsam“.

Acestū balsamū preparatū cu îngrijire din erburile alpine cele mai bune și tā-
 măditōre sē vededesce ca forte folositorū în contra tuturor greutăților de mistuire
 cărcei de stomachū, lipsa de apetitū, rigăelei, congestiunilor, haemoroidelorū etc. etc.
 În urma eficecității sale a devenitū acestū balsamū acum unū sigurū și doveditū
 medicamentū de casā popularū.

Sticla mare costā 1 fl., micā 50 cr.

Mii de scrisori de recunoștință stau la dispozițiā!

FIȚI ATENȚII!!!

Spre a evita înșelătorii, facū pe fiecare atentū, că fiecare sticlā cu Dr. Rosa's
 Lebens-Balsam, care singurū numai de mine este preparatū după receta originalā, este
 învilitā în hārtia grōsā albastrā, care pōrtā în lungulū ei inscripția: Dr. Rosa's Le-
 bens-Balsam din farmacia „zum schwarzen Adler“, B. Fragner, Prag, 205-3“ în
 limba germanā, boemā, ungarā și francezā, și cari suntū provēdute cu alăturata
 marcā a fabricēi luatā sub scutulū legalū.

Dr. Rosa's Lebens-Balsam

Veritabilū sē pōte procura numai în
 Depositulū principalū alū producētōrului

B. Fragner,

Farmacia „Zum schwarzen Adler“
 Prag 205-3.

În Budapesta: la farmacia I. von Török.

Tōte farmaciile din Brașovū, precum și tōte farmaciile mai mari din mo-
 narchia Austro-ungarā au deposite din acestū balsamū de viēță.

Totū de acolo se pōte avea:

Alifia de casā universalā de Praga

(Frager Universal-Haussalbe)

unū medicamentū sigurū și prin mii de scrisori de mulțămire recunoșcutū
 în contra tuturor inflamațiunilor, rānilorū și umflātū lorū.

Acēsta se întrebunțēzā cu succesū sigurū la inflamațiuni. la stagnațiunea lap-
 telui și întărirea țitelorū cu ocaziunea înțercării copilului, la abscese, ulcere, pustule
 cu puroiū, carbuncule; capturi la unghie, la panariții [ulcerațiuni] la degete, la întā-
 rituri, umflături, tumōrea glandulelorū limfatice, lipome etc. — Tōte inflamațiunile,
 umflături, întārituri se vindecā în timpulū celū mai scurtū; la casuri însă, unde s'a
 formatū deja puroiū absorbē buba și o vindecā în timpulū celū mai scurtū fără dureri.

In cutiōre a 25 și 35 cr.

FIȚI ATENȚII!

De ôroce alifia de casā universalā de Praga sē imitēzā
 forte desū, facū pe fiecare atentū, ca singurū numai la mine
 se preparēzā după receta originalā. Acēsta este numai
 atunc veritabilā, decā cutiōrele din metalū galbinū, în cari
 se pune, suntū înfășurate în hārtia roșia pe care s'afļā tipăritā în 9 limbi esplicați-
 unea cum sē se întrebunțēze. împachetate și în cartōne vinete — cari suntū provē-
 dute cu marca fabricēi de mai susū.

Balsamū pentru auđū.

(Gehör-Balsam)

Celū mai probatū și prin multe încercāri celū mai temeinicū medicamentū
 pentru vindecarea auđului greu și spre redobēndirea auđului perdutū. 1 Flacon 1 fl.
 324,26—26

AVIS.

Adneū la cunoscința onoratului publicū, că mi-a sositū escelen-
 tele vinuri în butelii:

Traminer, Riesling și Tămîiosă (Muskateller).

Vinū de masā a 30 cr., 40 cr. și 60 cr. litralū.

Bere de Steinbruch în butelii, precum și alte beuturi
 spirituōse, ca:

Cognac, silvorium de Sirmia, țuică veritabilā etc.

Totodatā facū cunoscutū că am aranjatū în legăturā cu prāvālia
 mea ce s'afļā în

Tērgulū Inului No. 24

și unū cabinetū separatū pentru vëndarea susū numitelorū beuturi,
 precum și a diferitelorū mezeluri procurate prōspētū.

Rugāndu-mē pentru a mē onora cu cercetarea binevoitōre, sem-
 nezū cu distinsā stimā

G. G. Stefanovits.

Viena 1873. Medalia pentru meritū.	Budapesta 1885 Dipl. de onōre.	Esseg 1889. Dipl. de onōre.	N.-Palanka 1887 Med. de anrū.	Dipl. de onōre Londra 1878.
--	-----------------------------------	--------------------------------	----------------------------------	--------------------------------

Iosifū Csik

c. și r. escl. priv.

Prima fabricā de Sirmier Portland-Cement și varū-hydraulic
 în BEOCSIN.

Birolū-Centralū și depositulū: **Budapesta, V., Rudolfsquai 8,**
 recomandā onor. d-ni didari și arhitecți, întreprinderilorū de construcțiuni,
 proprietarilorū, comitetelorū rurale și bisericesci, precum și onor. publicū
 doritorū de a clādi, propriile sale fabricate în

Portland-Cement și varū hydraulicū,

cari se liferēzā totdeuna în calitate escelentā. — Prețuri curente și infor-
 mațiuni se trimitū la cerere punctualū.

531,38-22

Parisū 1876 med. de bronț.	Kecskemēt 1872 med. de argint.	Neusatz 1875 med. de aurū	Szeged 1878 med. p. meritū	Triestū 1883 med. de aurū
-------------------------------	-----------------------------------	------------------------------	-------------------------------	------------------------------